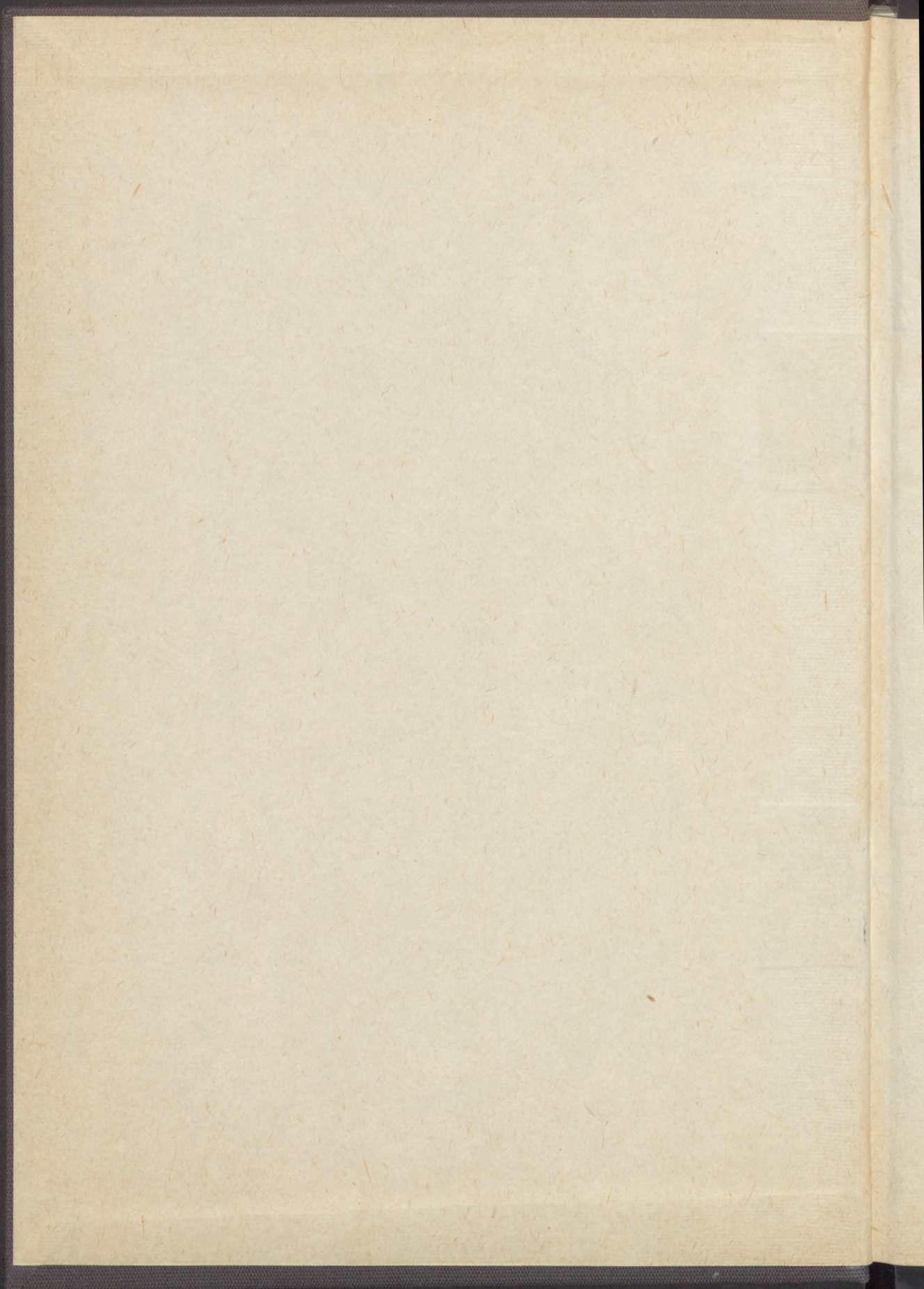

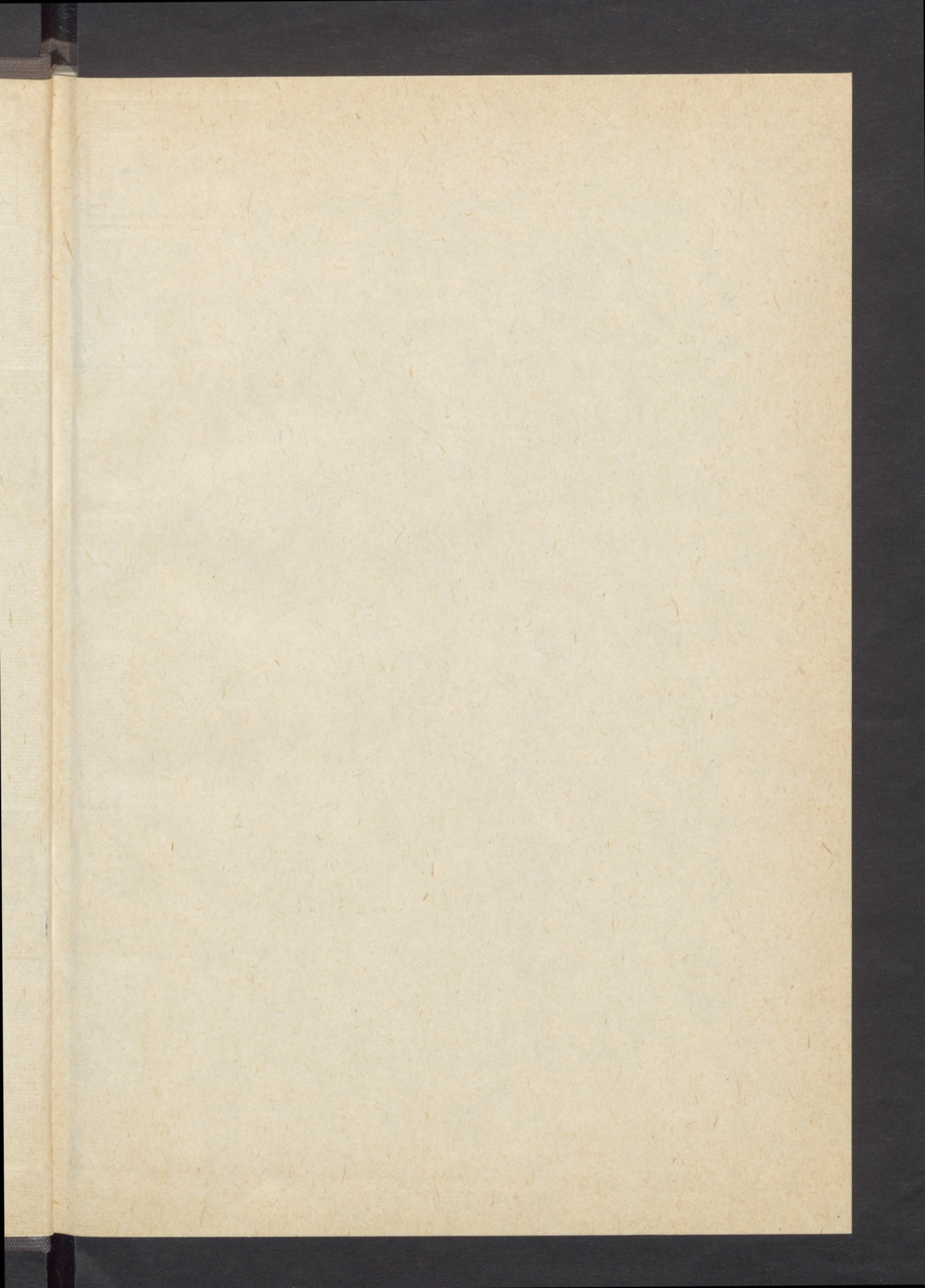
.....
M 56.775
.....

OSZK

M
56.775 OSZK

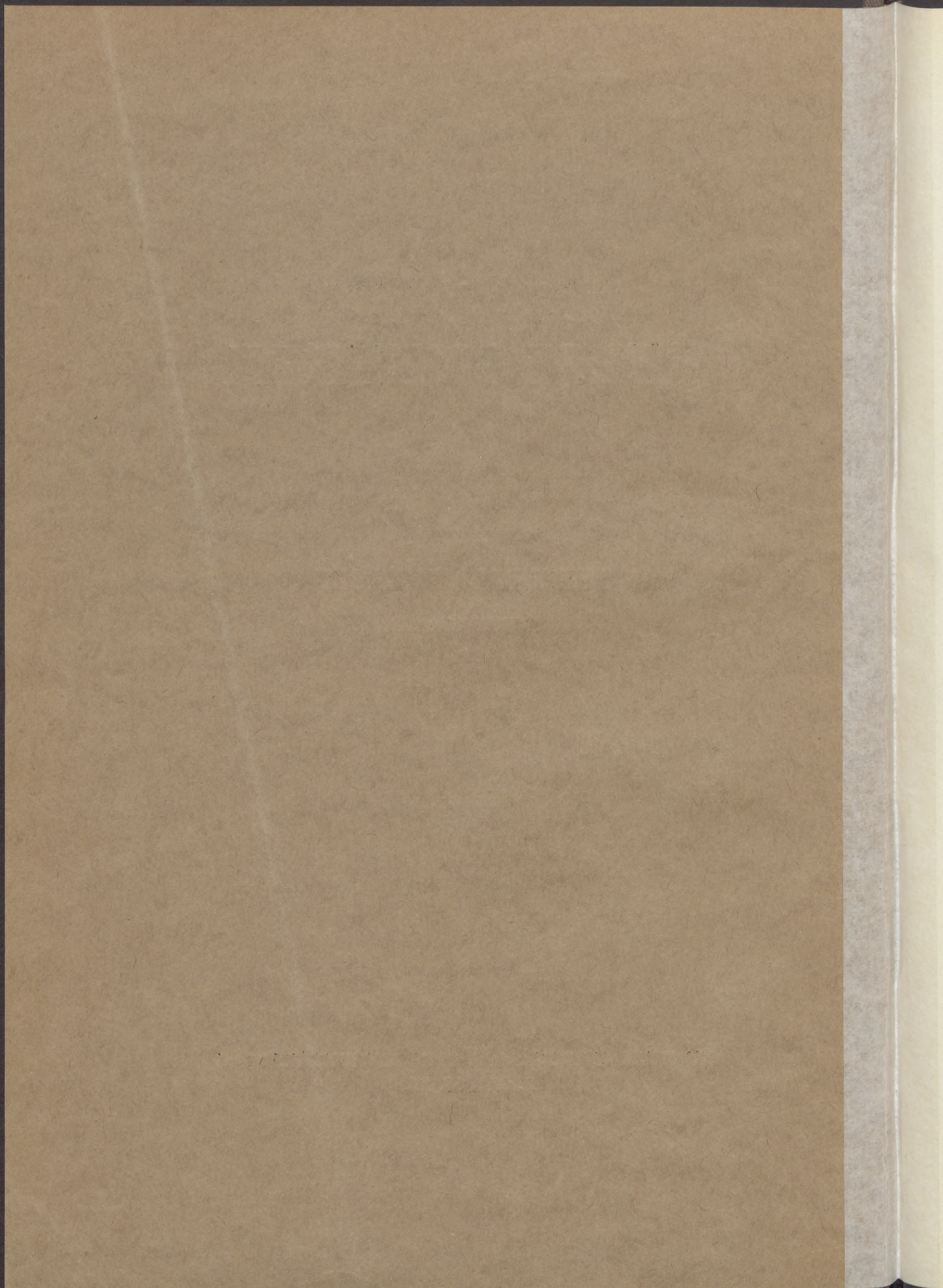
CSALÁDI FELJEGYZÉSEK

IRTA:
SIPEKI BALÁS KÁROLY
(KÉZIRAT GYANÁNT)

CENTRUM KIADÓVÁLLALAT RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
BUDAPEST, 1929

CSALÁDI FELJEGYZÉSEK

IRTA:
SIPEKI BALÁS KÁROLY
(KÉZIRAT GYANÁNT)

26

CENTRUM KIADÓVÁLLALAT RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
BUDAPEST, 1929

M56-775

ORSZÁGOS SZÉCHÉNYI KÖNYVTÁR
1968/R leltár

I. Bevezetés.

1. Célom az alábbi sorokban családunk multjából egyes meglevő és tudomásomban levő adatok összefoglalása, hogy megmentsem a feledéstől rokonaink és utódaink számára. A tűzhelyhez és családi emlékekhez való ragaszkodást és megőrzésüket kulturkötelességnek tartom, hiányukat és elkallódni hagyásukat kulturátlanságnak. A multat azonban úgy kell megbecsülni, amint az volt: sem lenézve, sem szebbre nagyítva. Ezért nem akarok azok közé tartozni, akik snobizmusból, vagy hiuságból a valóság és a legjobb tudomás rovására költött dolgok feltalálására hajlandók családi multjuk szebbre festése érdekében, akik pld. szigorúan pálcát törnek gondolkodásukban — mondjuk — nemcsak egy váltóhamisítás, hanem egy provokálás elmulasztása fölött, de szemet hunynak családfájuk vagy kamarási táblájuk előnyösebbre csinálásának. A történelmi magyar nemesség vérségileg ezer meg ezer ágon összefüggő, összeházasodásu közös rokonság. Az apai ágon való leszármazás követése tulajdonképpen csak egy jogi folyamatosságnak a figyelemmel kísérése. Ebben a jogi folyamatosságban van azonban benne a névnek (és esetleg a vagyonnak) öröklődése is és ezért különösen szembeötlő és fontosnak feltűnő az. Természetileg és társadalmilag azonban a leszármazás és fajfentartás minden ágon történt és folytatódik. A történelmi magyar nemességnek ebben az ezer szálu és összeházasodásu vérségi közösségében volt még elsősorban a maga faji, társadalmi és történelmi jelentősége és ez adta meg annak hü és jó tagjai között a szolidaritás kötelességének tudatát, mely benne élt annak kulturáltabb öntudatra ébredt képviselőiben. A Werbőczy-féle *una eademque nobilitas* tehát nemcsak jogi, hanem vérségi, faji eugenetikai fogalom és kapcsolat is a magyar nemzetnek tágabb fogalmán belül. E fogalomnak megértéséből származó kötelessége is szerintem a kulturembernek — akkor is, ha ebből a most említett vérségi körből kerül ki — a maga szükebb milieu-jéből való adatok gondos és hamisítatlan megőrzése és tudatban való fentartása.

2. Az alább előadottak főleg négy és itt fényképmásolatban is közölt családi okmány és a gyermekkorom óta a családuk szűkebb körében hallott és ott köztudomás tárgyát képező adatokon, valamint a rimóci plebánia anyakönyvi adatain, stb. alapulnak.

Ezek az előbb említett okmányok családuk egy 1899-ben elhunyt tagjának, Balás Antal sipeki földbirtokosnak (a 90-es évek elején orsz. képviselő s különben feleségem nagyapjának) megőrzésében voltak és mint néhai Balás Antal is mondotta és egy általa készített jegyzékben fel is jegyezte — a Balás Ferenc-féle levelesládában voltak eredetileg elhelyezve és megőrizve. (Ez a most említett B. Ferenc táblabíró a 18-ik század első felében és közepe táján (1724—1765) élt felesége Orczy Zsuzsanna volt.) Nógrádmegye levéltári feljegyzéseiben és mutatóiban nagyon sűrűn szerepelt. »Fiscalis«-nak is van említve több helyen. Több vármegyének volt táblabírája és sok nagyobb ügynek mozgatója. Ugy tudom a Forgáchok és az Esterházyak jogtanácsosa is volt. A családuk által épített sipeki és legéndi templomok építésében már — úgy hallottam egyszer apámtól — jelentékeny része volt.*) A család Gergely-ágából származott. A rimóczi anyakönyvek tanúsága szerint 1724. ápril 26-án született és 1765 aug. 25-én, 42 évében halt meg és temették el Szécsenyben. Apja Balás Péter, anyja Pap Erzsébet volt, tehát testvére Balás Imrének, (kinek felesége Becskereki Erzsébet volt)

Leszármazói tudtommal nem maradtak fenn, vagy nem voltak. Antaltól — kít Tóni bácsinak tudtunk —, fiának Balás Barnának (volt balassagyarmati főszolgabíró, később felsőházi tag) kezéhez kerültek ezek az okmányok, melyekre még visszatérek közelebről is: Mátyás királynak egy adománylevele, egy cimerlevél, valamint a legéndi és sipeki adománylevelek. Mellettük található megőrizve még ezenkívül az a folyamodvány is, melyet B. Gergely intézett az utóbb kiadott kiadott 1635-iki cimerlevélért II. Ferdinánd királyhoz, az irat külsején gr. Draskovich váci püspök elmosódott aláírásával s valószínűleg ajánlásával.

A fényképmásolatokat ezekről az iratokról én készíttettem Erdélyi bpesti fényképésznél.

A sipeki és legéndi adománylevelekről különben még a há-

* Sipeken volt egy régibb templom (a tornyistyai dűlőben), melyet 1686-ban szenteltek fel az oltárkőbe foglalt feljegyzés szerint. A mostani újabb templom 1745-ben épült.

boru előtt (Simon János volt nógrádvármegyei levéltáros közbejöttével) hiteles másolatokat is készítettünk, egy előbbi 1888-ból való hiteles másolat a cimereslevélről Baross Árpád volt szécsényi főszolgabíró által adatott ki.

Egy további okirat, melyre e dolgozatban hivatkozom, a felsőbodonyi családi birtokra vonatkozó statució, melyről a váci káptalan adott 1780. július 28-án állított ki hiteleshelyi okiratot.

Több okirat a B. Ferenc-féle ládából nincsen már meg többé. A meglévő okiratok hátán levő betűjelzések (L. M., stb.) mutatják azonban, hogy ott még sok más okmánynak is kellett lennie, illetőleg kellett a meglévőkkel együtt szerepelnie.

A családunk körében köztudomásu adatokat gyermekkorom óta hallottam, megjegyeztem magamnak s részben fel is irtam. Főleg atyámtól Balás Józseftől (kit Emánuel Józsefnek kereszteltek, de gyermekkorától fogva állandóan a József keresztnevet használta), apai nagyanyámtól sipeki Balás Istvánné, szül. pacséri Odry Teréziától, nagyapámnak korai özvegységre jutott és késő öregséget elért feleségétől, ki egy hosszú életet töltött el Sipeken, a már említett néhai Balás Antaltól és Balás Ferenctől (volt rét-sági főszolgabíró), anyai ágamra vonatkozólag pedig pedig édesanyámtól, de főleg anyai nagyapámtól (tótlicpsei Pajor István) ki pontos tudatában volt családjára vonatkozó adatainak és sok erre vonatkozó irattal, leszármazási táblával is birt. (Meghalt 1899-ben) Iratait és könyveit végrendeletileg a nógrádmegyei muzeumnak hagyta.

3. Családunk eredetére nézve én már valami pozitívabb adatot nem hallottam, legfeljebb annyit, hogy régi nemes család vagyunk, mely máshonnan költözött a jelenlegi időkig való lakóhelyére, de már azelőtt is régen nemes volt, stb., stb.

A legrégibb Nógrád és szomszéd vármegyeibeli nemesi összeírások mutatják a Balás nevezetű nemzetségek létezését. Joggal feltehetjük a névnel fogva, hogy valamely *Balástól* vesszük eredetünket, de ennek a névnek gyakorisága miatt nehéz volna meg állapítani, hogy ki lehetett s mikor élt az a Balás, akiről családunkat elnevezték.

Családunk tagjai Sipeket, illetőleg annak a határhosszában szétválasztott felét, nem tudni mióta birták, de a 17—18-ik század folyamán mindenesetre, mint a Grassalkovits Antallal kötött 1727-iki cambiumból kitünik: zalágképen »ex diversis impignorationibus« Grassalkovits ugyanis — ki ebben az időben megindította már

vagyonserző hadjáratát —, valamilyen Sipekre vonatkozó régi zálogváltási jogoknak megszerzése és magára ruháztatása útján (a »Nyáry családtól condescendáló Haller familia« valamilyen jogán) fálnak szoritotta és mint hatalmas ember arra kényszerítette a sipeki Balásokat, hogy a neki közelebb fekvő Zsidó és Megyerke pusztabeli jussukról mondjanak le az őneki, mint zálogváltónak jogi hatalmába jutott Sipek megtarthatása kedvéért, melyhez a Balások ragaszkodtak »mint ahol nevelkedtek.«

Megjegyzem itt, hogy a nógrádvármegyei nemesi összeírásokban (de esetleg más vármegyékben is) szereplő különféle Balások, — nem lehetnek valamennyien az 1635-iki cimerlevélben említett Gergely, Mihály, György és Lukács leszármazói, hanem — amennyiben közös eredetűek volnának is — jóval régiebb szétágazásból kellett származniok, melynek nyomozása és megállapítása nincsen módomban.

II. Okmányok.

1. Az itt említett okmányok közül a Mátyás királytól való és 1470-ben kelt adománylevelél szerint Mátyás Kothwycz Gáspár udvari emberének, valamint Balázsnak néhai Szilasi György fiának, nemkülönbén Lászlónak, Pelisi János Wolfgang fiának (Gasparo Kothwycz de Folksteth ac Blasio filio condam Georgii de Zylas et Ladislao filio Johannis Wolffgang de Pelys eorum que heredibus et posteritatibus etc.) adományozza Csői Tamás (Thom., de Chew) fiának, Miklósnak Cső-, Ujfalu és Barkaan nógrádmegyei, Sidó Bathyán, Pagh pestmegyei és Inoka hevesmegyei volt birtokait.

Ez az adománylevelél kétségtelenül a pestmegyei Zsidó községben volt adománybirtokunk eredetére mutat rá, mely a 17 században élt Balás Mihályné szül. Bibithi Horváth Katalin özanyánk örökségeképen szállott a sipeki Balás családra s amely birtokot a zálogban birt Sipek fejében cserélték el Balás Mihály fiutódai az 1727-ben kelt cserelevelél szerint Grassalkovich Antallal és feleségével. Hogy ezen a vonatkozáson kívül mennyiben van még összefüggésben családunk multja ezzel a nálunk több századon keresztül megőrzött adományleveléllel, a benne említett adományokkal és adományosokkal s a köztük említett Blasiussal, nem áll módomban megállapítani.

2. Másik nevezetes fennmaradt okmányunk az 1635. február 27-én (pénultima die februarii) II. Ferdinánd által adományozott címerlevelél, melyet a losonci vármegyei gyűlésen 1636. február 11-én hirdettek ki a címerlevelre vezetett hivatalos kihirdetési záradék szerint. E címerlevelében a sipeki Balások jelenleg is használt cimere látható; melyben a bal felé néző arany :griff, égszínkék pajzson, hármás zöld halmon, kiterjesztett szárnyakkal, lebocsátott farkkal, nyitott szájjal, piros nyelvvel, hátsó lábain állva, jobb kezében három fehér rózsát és meztelen kardot szorít ütésre emelve. A pajzson nyílt hadi sisak királyi diademával, rajta derékig látszó ugyanolyan griff. A sisakról balra

sárga és kék, jobbra vörös és ezüst foszlányok folynak le a pajzsra.

A címerlevél Balás Gergelynek és feleségének Katalinnak, valamint Mihály fiának, továbbá testvéreinek Györgynek és nejének Dorottyának, nemkülönben Lukácsnak és feleségének Orsolyának nevére szól.

A címerlevélből, valamint Balás Gergelynek 1635-ben kelt folyamodványából kitűnik, hogy György és Lukács az ő féltestvérei voltak, »fratres carnales«, tehát közös apától, de más anyától származó testvérei. (Balás Gergelyné családi neve Áfra Katalin Daróczy feljegyzése szerint.)

3. A legéndi adománylevelet, mely Nógrád vármegyének (az adománylevél szerint az akkori Kiss Neograd-vármegyebeli) Legénd községben részben a 19-ik század végeig birt családi birtokunkaira vonatkozik, 1725. május 18-án adta ki Pálffy Miklós nádor »titulo novae donationis« István és az ő ekkor már elhunyt Gergely édestestvéreinek Márton, Mátyás, János, Ferenc, András és György nevű fiai (...Egregiorum Stephani ac ejusdem Germani condam fratris Gregorii indiviso adhuc Statu existend. filiorum utpote: Martini, Matthiae, Joannis, Franciszi, Andreae ac Georgii omnium omnino Ballás...) részére, akik »ugy, mint elődeik békés birtokában voltak e birtokrészeknek, ekkor még osztatlan közösségben bírták azokat. A rimóczi anyakönyvek szerint a fentemlített Gergely 1721. május 18-án temettetett el Sipeken (Nobilis Gregorius Balás cathol. annor. 70.) 70 éves korában, tehát 1651-ben született eszerint. A legéndi adománylevélben említett István és Gergely édes testvérek az 1635 címerlevélben említett Mihálynak, a címerlevélben elsőhelyen említett Gergely fiának, Bibithi Horváth Katalinnal kötött házasságából született fiai.

4. Ugyancsak a Balás Mihálynak Bibithi Horváth Katalinnal, néhány id. Bibithi Horváth János fiúsított leányával való házasságából származó István és Gergely, illetőleg utódaik szereztek s sipeki (jelenleg Nógrádsipek) családi birtokunkra vonatkozó 1743. október 20-án kelt adományt. Még pedig Istvánnak Mihály, István és Imre, az 1921-ben elhunyt Gergelynek pedig Márton, Mátyás, János, Ferenc, András és György nevű fiai vannak említve, mint adományosok. — Ennek az adománynak az alapja egy az 1727. március 15-én az itt magukat már kifejezetten sipekieknek nevezett Balások és Grassalkovich Antal között kötött

cserelével, melyben a Balások zsidói és megyerkei birtokaikat cserélik el Grassalkovichal Sipekért s még rá is fizetnek bizonyos összeget a cserére. Erre a csereegyezségre — úgy látszik a Gr. által felhasznált kényszerhelyzet vitte őket. A cserelevélből kitűnőleg ugyanis Sipeket már előzőleg birták a Balások, mint zálogbirtokot és már ott is nevelkedtek. Időközben azonban Grassalkovics megszerezte Sipekre a zálogváltási jogot és ezzel kényszerítette a Balásokat arra, hogy a neki utjába eső zsidói és megyerkei birtokukról az ő javára Sipeknek végleges tulajdonukba való átengedése ellenében lemondjanak és neki még ezen felül egy bizonyos összeget fizessenek. A 48. előtti jog értelmében azonban ez a csere (cambium) harmadik személyekkel, illetőleg a Szent Koronával szemben csak akkor vált érvényessé, ha a cserebirtok az adománybirtok jellegét vette fel. Ezért vált szükségessé a sipeki birtokra való nádori adománylevél kiállítását. Ez az adománylevél a fentiekből láthatólag nem új birtokot adományoz, hanem csupán a megelőző zálogbirtoklás és csere folytán volt békés birtokállapotot véglegesíti és teszi adományjellegűvé. Az 1727 március 15-én kelt és a sipeki Balás családra nézve érdeklő bírói adatokat tartalmazó és az akkor még tekintetes Director és Consiliarius Uramként (t. i. Causarum Regalium) szereplő Grassalkovics Antallal és nejével Láng Erzsébettel magyarul kötött csereszerződés, mely egész terjedelmében bele van foglalva az 1743-iki nádori adománylevélbe, egyébként így szól: Mi Grassalkovics Antal egyrésztől, Ugy nemkülönben Idősbik Sipeki Balás István, néhai nemzeti Bibithi Horváth Katalin asszonynak, néhai Idősbik Horváth János Leányának fia, Mihály fiammal együtt: Azon szerint mi Balás Márton, Mátyás, János és Ferenc, nevetlen egy Testvér Eöcséink Balás András és György képében is, ugymint néhai Nemzeti Sipeki idősbik Balás Gergelynek, fent nevezett Bibithi Horváth Katalin asszony fiának Maradéki és Gyermekai másrésztől; Magunkra vállalván fent nevezett nevetlen Balás András és György Eöcséinknek s egyéb vér szerint való Atyánkfiainak mind két ágon levő Maradékiainak és mindazokak kiket az alább irt dolog most vagy jövőendőben akármimódon illetve, vagyis illethetne Terheket, adgyuk tuttára mindeneknek az kiknek illik: Hogy mi tekéntvén mind két részül az alább irt Jóságbeli Portiúnknak túllünk távol való létét, léptünk ezen örökös és megmásolhatatlan Cambiumra: Elsőben is: En Grassalkovics Antal az elmúlt 1726 Esztendőben Tekintetes és Ngos Haller Familiának, ugymint

Nyári Familiától condescendálónak Sipek nevü, s Nemes Nógrád Vármegyében levő Helységnek rata medietássához való örökös Jussát ugyan megnevezett Haller Familiátul kész pénzen megszerezvén és az erga necessaria deponendam Hypotecariis Possessoribus summam Tekintetes Nemzetes és Vitézlő Pongrácz András Itélő Mester Uram előtt költ Eörökös Fassionalis szerint egyéb helyes és Törvényes okokbul is reám transferáltván. Ennek erejével pedig azon Helységnek haszon felét a rajta lévő Épületek árán felül *fent nevezett Sipeki Balás Familiátul*, ugmint ex Diversis Impignorationibus Familiae Hallerianae hypothecariis Possessoroktól az elmult napokban erga Sufficientem Liquidationem 1052 Rhénesi forintokon kiváltván, amennyire ezen Portiónak egyéb Jóságimtul távol való létét tekintvén; Azt azért minden hozzávaló appartinenciával, már építet Szőlőkkel, Malommal és rajta levő circit. 500 forintokat érő Épületekkel és minden nemő haszon vételével együtt fönt nevezett Sipeki Balás Uraiméknak erga subinsertum Cambium et adjustationem örökösen adom, cedálom és abban minden némő Jussomat eő Kigyelmekre és Utriusque Sexus Maradékjokra pleno Iure transferálom, semmi Just és semmi proprietást magamnak és Successoraimnak abban nem reserválván. Ellenben: Másodsor Mi is fönt specifikált Sipeki Balás István in una Línea; Ugy szintén Balás Márton, Mátyás, János és Ferenc praemiált nevetlen András és György Eöcséink képében is in altera Congenerationali et Condivisionali Linea Sidó nevő, s ezen Nemes Pest Vármegyében levő Helységnek Negyed Részét (exempta una Sessione, melyet még in Anno 1711 néhaj Tekintetes, Nemzetes és Vitézlő Bajthay István Uramnak 50 Körmöczi Aranyokban inscribáltunk vala) egyenlő örökös Jussal bírván, minthogy annak túlünk való távol léte inkább alkalmatlanságunkra, mintsem valamely hasznunkra vagyon és az praemittált nekünk cambiáliter modo praevio cedált Sipeki portiót (az kit az előtt is Zálogképen birtunk s ottan nevedvén, magunkat abban helyeztetni kívántuk) nagyobb alkalmatosságunkra lenni ismérjük és tapasztaljuk: Azért mi is azon Sidói Portiónkat, ugmint praemittált Helységnek, azon néhai Bajthay István Uramnak inscribált Fundossal egyetemben, rata Quartaítássát és Megyerkei Pusztának haszon felét (mellyek tudnyja illik néhaj Bibithi Horváth Katalin Asszony édes Anyánknak és respective Öreg Anyánknak sorte Divisionaria jutottak vala) minden hozzájuk tartozandó appartinenciákkal, rajta levő Jobágyokkal, Sellér Házhelyekkel, Szől-

lökkel és az Sidój határban levő alsó Malombéli negyedrészt Portiónkal s egyéb akárminemő beneficiumival és haszonvételeivel együtt fönt nevezett Grassalkovics Antal Director és Consiliarius Urunknak és Kedves Házastársának Tekéntetes Lang Eörzsébet Asszonynak és Utriusque Sexus Maradékjoknak (Praetitulált Grassalkovics Uram szabad Dispositiójára mind az által) Praemisso Iure et Titulo Cambii hasonlóképpen örökösösen és megmásolhatatlanul adgyuk, köttyük és transferállyuk, semmi Just és semmi Proprietást, sem ezen Cambialiter általunk cedált, sem pedig néhaj ifjabbik Bibithi Horváth János, ugymint praemittált Anyánk Horváth Katalin egy Testvére Eöcsének maradékitul örökösösen acquirált Portiónkhoz magunknak és Successorainknak többé nem reselváln. És mivel az nekünk Cambialitet cedált Sipeki Portio ezen Sidói Portiónál többet ér, azért in adjustmentem Cambii most és in instanti 400 Rhénes forintokat fizettünk eő kegyelmeiknek. Harmadszor, minthogy az praemittált mindkét részről való Portiókat illető örökös Leveleket most egymásnak nem resignálhattuk, az mutua és reciproca Legalis Evictiót minden Törvényes Impetitorok ellen ab utrinque magunkra és Successorainkra válallyuk, tartozván mindkét részről egymást saját kölcségünkkel és fáradságunkkal az invicem cambiált Portiókban reciproce meg oltalmaznunk. Superqua praevio modo Partes inter prespecificatos inita et celebrata Personalis Cambialis Fessione Praesentes Literas Nostras Testimoniales Sub Sigillo Nostro Iudiciali Authentico apud infrascriptum Praesentiae Nostrae Regiae in Iudiciis Locumtenentem et Consiliarium Nostrum habito futuram Jurium eorundem et Cautelam necessarias extradandas esse duximus et concedendas communi svadente Justitia. Datum in Libera Regia Civitate Nostra, Pesthiensi Die Decima Quinta Mensis Martii Anno Domini Millesimo Septingentesimo Vigesimo Septimo. Lecta et extradata per me Georgium Száras Praesentiae Regiae in Iudiciis Locumt. m. p. (Pecsét h.)

Ebből az okiratból az is kitünik továbbá, hogy az ittemlitett zsidói és magyarkei birtokrészekon kívül még más (és valószínűen ugyanazokban a határookban fekvő) birtokrészeket, nevezetesen az ifj. Bibithi Horváth János anyai nagybátyjuknak utódaitól szerzett birtokokat is átengedték Grassalkovicséknek, mely átengedésre azonban itt csak célzás történik, amelynek tehát valamely más jogügyletbe és okiratba kellett belefoglalva lennie. Világosan kitünik ez az okiratnak a következő szavaiból:

»semmi Just és semmi Proprietást sem ezen Cambialiter cedált, sem pedig néhai ifjabb Bibithi Horváth János, ugymint prae-miüttált Anyánk Horváth Katalin egy Testvére Eöcsének maradékitul örökösei acquirált Portiónkhoz magunknak és Succesorainknak többé nem reselváln.»

5. A sípeki és legéndi adományleveleket mint láttuk, Balás Mihálynak és bibithi Horváth Katalinnak István és Gergely fiai, illetőleg az utóbbi Istvánnak és Gergelynek fiai szerezték. Még pedig a sípeki adomány a zsidói és megyerkei és bibithi Horváth révén hárukt birtokoknak a zálogban birt sípeki birtokért bizonyos ráfizetéssel való elcseréléssel egybekötött aféle donatió mixta, míg a legéndi adománylevelél, mely ugyancsak, a nevezett István és Gergely javára történt egyedül csak az adományban részesülő Balás testvérek (István és Gergely, illetve fiaik) örökjogára es elődeik megelőző békés birtoklására vonatkozik. (in quarum pacifico usu et Dominio tam ipsi in praesentiarum quam et antecessores eorundem extitissent, ipsosque Iure indubitatae Hacreditatis concernerunt, Litterasque ac litteralia Instrumenta de super quidem sufficientia habuissent verum ob injuriam temporum et Bellorum disturbia deperdita esse assererent...)

A legéndi birtok egy része iránt később perrel támadta meg családunkat a bibithi Horváth ágon való rokonság. E pert néhai bibithi Horváth (ifj.) Jánosnak, Katalin fivérének állítólagos jogán Csáktornyai Ferencné szül. Biró Judit és társai, mint osztályosjogra igényt tartó rokonok indították Szügyben 1774 január 14-én a vm. tvszék előtt a sípeki Balások ellen. Azon a címen követeltek részt legéndi birtokunkból, hogy néhai bibithi Horváth János bizonyos birtokterületeket (jobbágytelkeket?) a sípeki Balásoknak zálogosított el.

Ezen az alapon felperesek azt kérték, hogy sípeki Balásokat Legénden birt jószágaik felére szorítsák és a legéndi birtok másik felére felpereseknek, mint néhai Bibithi Horváth János (B. H. Katalin fivére) jogutódainak ítéljék oda, mint zálogváltásra jogosultaknak. Ennek a pernek irataiban nevezetesen a perbeli jegyzőkönyvben (mely csak csonkán van birtokomban, s melynek mellékletei már nincsennek meg), meg van említve, hogy ebben a kérdésben néhai (tehát 1774-ben már nem élt) Balás Ferencz (szül. 1724. megh. 1765) az összes érdekelt rokonok nevében a később felperesekként fellépő igénylők részéről 2 meghatalmazottat egyezségkötésre 1759-ben Sípekre

hivott, de felperesek csak 1763-ban küldték oda meghatalmazottjukként Molnár Istvánt stb. stb.

Kitünik a megmaradt periratrészekből, hogy felperesek főleg Bibithi Horváth János végrendeletének egyes kitételeire támaszkodtak. Ez a végrendelet a 17. század második harmadának végén kelhetett (talán 1660—70 táján).

A perirat 38. lapján:

... »Joannis Bibity Horváth Testamentaria ad Dispositionem sub No 10 ubi per expressum continentur haec verba: Az én Legéndi három örökös Jobbágyom vannak zálogba Sipeken lakozó Balás Gergely és Istvány Eötséimnél hatvan harmadfél tallérba. Ac ulterius continentur haec verba: A két Jobbágy, nevezet szerént Hosszu Gyurka és Detvay Gyurka vannak Jobbágyin lakozó Agárdi Andrásnénál (Balás Kata) 45 Tallérba, a contractus azt tartván dum et quando tartoznak pénzeket letévén felvenni, minthogy adósságban maradván auctiót adván reája maradjon meg a Jószág ezeknél, mint Atyafiaknál. Continentor adhunc et ultro in hoc Testamentaria Dispositione sub No 10 haec verba: A több Legéndi Jobbágyim vannak Sipeken lakozó Balás Mártonnál, Balás Balásnál és ugyan Balás Albertnél száznolcvan nyolcadfél Tallérokban etc, mely summa pénz letévén említett Atyafiak tartoznak felvenni a contractus szerént.«

31. lapon Balás Márton-ra Balázsra és Albertre vonatkozólag alperesek (akik B. Mihály és B. H. Katalin leszármazói, s egyuttal Legénd birtokosai) hangsúlyozták, hogy ők ezeknek nem utódaik.

Ugyancsak a 34. lapon: Quantum probam Devolutionis tangit: Proba haec sub No 10 productum nullatenus praestat, non enim docet pars A. (felp.) Partes I. (Ingerentes) seu consortis Andreae Agárdi, seu Martini Valentini et Alberti Balás esse successores aut portiones per hos possessas ad partes I. pignoris jure esse devolutas.«

Mindezekből kitünik, hogy a B. Mihályon (B. H. Kat. férje) illetőleg fiain kívül más rokon Balások is laktak ebben az időben Sipeken így B. Márton, Bálint, Balázs, Albert (Mihály testvérei, vagy unokatestvérei); b) hogy ezeknek az utóbbiaknak zálogban birt legéndi birtokrészeit később Balás Mihály és B. H. Katalin utódai szerezték meg és mint állítják nem zálogjogon (hanem, mint adományt).

Alperesek sikeres védekezése a felperesek (t. i. ifj. Bibithi Horváth János jogán perlők) ellen épen azon alapult, hogy azok

a Balások, akik a követelt részeket Legénden zálogbavették (t. i. Márton, Balázs, Albert, Bálint) nem B. Mihály és Bibithi Horváth Katalin leszármazói, tehát, tőlük nem a B. Horváth rokonság révén és ágán szerezték meg a szóbanforgó legénde birtokrészeket a perbevont Balások.

Lehetséges, hogy az itt említett Márton (t. i. nem B. Mihály és B. H. Katalin Márton nevű unokája az, akiről Nógrád vm. 1687-iki jegyzőkönyveinek 295. l. megállapítható, hogy felesége Géczy Erzsébet volt, gyermekei pedig János, Kata és Anna.

Említés van téve ugyane periratokban (44, 45. l.), hogy Balás Mihály és Bibithi Horváth György valamikor harmadik személyekkel szemben való jogaik közösségét ismerték el a No 11. melléklet szerint, valamint, hogy ugyancsak kérésükre a több vármegye területén levő birtokállapotaik megállapítása végett Pest vármegye is inkvizíciót rendelt el és hajtott végre.

6. Sipeki ősi birtokunkra, melyet a Balások már megelőzőleg többféle zálogszerzésből (ex diversis unpignorationibus) származó módon zálogban bírtak, — mint láttuk — Balás Mihálynak és Bibithi Horváth Katalinnak István és id. Gergely nevű fiai, illetőleg ez utóbbinak fiai kaptak adománylevelet. Ezen az Istvánon és Gergelyen, illetőleg fiaikon kívül laktak Sipeken más Balások is a 17-ik század végén és a 18-ik elején, amint az az utóbb t. i. 1774-ben Szügyben Csáktornyai Ferencné szül. Biró Judit, Bibithi Horváth leszármazók által megindított (bizonyos legénde birtokrészek iránt való) zálogváltási perből is kitűnik. Így említés van ott téve bizonyos Sipeken lakozó Balás Mártonról, Albertről, Balásról és Bálintról, mint akik zálogban bírták a XVII. század vége táján Legénden Bibithi Horváth Jánosnak jobbágyságait. Márton és Albert Mihálynak testvérei voltak, Balázs és Bálint talán unokatestvérei. Miért lettek azonban utóbb csupán Balás Mihálynak és Bibithi Horváth Katalinnak a fiágon való utódai, tehát B. Gergely és István (t. i. Mihály fiainak) a leszármazói kizárólagosan a sipeki birtokosok és miért nem lehettek kívülök más Balások sipeki birtokosok? Ez a körülmény igen egyszerűen megmagyarázható. Minthogy Grassalkovics 1726-ban a Balások kezein levő sipeki zálogbirtokokat, — vagyis a határnak a Balások összes sipeki birtokrészét kitevő felét, — kiváltotta és így megszerezte, mindezek természetesen Grassalkovicsra szállottak át és az ő kizárólagos birtokává lettek 1726-ban. Grassalkovics pedig az általa megszerzett összes sipeki birtok-

részeket kizárólagosan Balás Istvánnal és Gergellyel, illetőleg az utóbbinak fiaival cserélte el 1727-ben, ezeknek Bibithi Horváth Katalintól örökölt zsidói és megyerkei birtokaiért és bizonyos ráfizetésért. Ilymódon tehát Balás Mihálynak és Bibithi Horváth Katalinnak az említett két fia s ezek leszármazói (tehát az István és Gergely-ág) lettek sipeki birtokosokká és ugyanezek kaptak is Sipekre adománylevelet. Ettől az időtől kezdve tehát csak ezeknek a leszármazói voltak és lehettek is sipeki birtokosok. A többi Balások ugylátszik tehát az időtájban és ennek következtében költöztek el Sipekről és helyezkedtek el másutt s esetleg más birtokaikon.

Ugyancsak B. Mihálynak és B. Horváth Katalinnak nevezett két fia, illetőleg leszármazóik (tehát ugyanaz az István és Gergely-ág) kapták, az őket *legéndi* birtokukban megerősítő adománylevelet 1725-ben.

A fentebb említett, Csáktornyainé és társai által indított legéndi zálogváltási perből (melyet az alperes sipeki Balások, mint B. Mihály és Bibithi Horváth Katalin leszármazói ellen, mint Legénden is kizárólagos birtokosok ellen indítottak s melyet az alperes sipeki Balások nyertek meg, kitűnik, hogy felperesek jogelődjének Bibithi Horváth Jánosnak kívülök (t. i. B. Mihály utódain kívül) más Balás-rokonoknál u. n. Mártonnál, Baláznál, Albertnél, (talán Bálintnál) és Agárdi Andrásnénál (ki Balás leány volt) is voltak elzálogosított jobbágyai, de a birtokban levő sipeki Balások a periratokból kitűnően arra hivatkoztak, hogy ők, akik Legénden birtokban vannak, ezeknek (tehát Mihály oldalági rokonainak) nem leszármazóik.

7. Ugy a sipeki, mint a legéndi birtok egyenlő fele-fele részben volt természetben is kettéosztva az István- és a Gergely-ág között. (*B. Mihály és B. H. Katalin két fiától Istvántól és Gergelytől származó ugyanis a sipeki Balások két, t. i. István- és Gergely-ága*). A sipeki és legéndi birtoknak e két ág között természetben való egyenlő megosztása legtovább a sipeki erdőkön volt még látható. A hosszukás sipeki határbeli erdőkön végig Szent-Iván felé párhuzamosan volt kihalva az István és a Gergely-ág erdőbirtoka nagy, határfáknak meghagyott tölgy- és bükkfákkal elválasztva egymástól. Mihálynak és említett feleségének a sipeki és legéndi adományokat megszerző fiaitól: Istvántól és Gergelytől való leszármazást tehát *mindennél kétségtelenebbül az igazolja, hogy volt-e az illetőnek apai jelmenő ágon Sipeken, vagy Legénden öröklött birtoka*. Sipeken és Le-

génden ugyanlis, mint említettem, kizárólag Mihálynak és Bibithi Horváth Katalinnak a leszármazói voltak a Balás-családbeli adományos birtokosok az István- és Gergely-ágra oszoltan, *mint a tulajdonképeni sipeki Balások*. E két ágon kívül álló, tehát a Sipeken és Legénden *nem* birtokos Balások rokonsága ekként a Sipeken és Legénden birtokos Balásokkal csakis valamely régibb, tehát a Mihálytól és említett nejétől (B. H. Kat.) valót megelőző leszármazás alapján állapítható meg.

A Gergely és István ágból való leszármazás tudata és ismerete világosan meg volt valamennyi Sipeken birtokos Balás-családtagnál, hiszen ez a birtokaik öröklésbeli eredetét is jelentette. Így számtalanszor hallottam atyámtól és rokonaimtól emlegetni, hogy mi és kívülünk kik a Gergely-ágból valók és kik az István-ágbeliek stb. stb.

A Sipeki birtokos Balásokkal (t. i. B. Mihály és B. Horváth Katalin leszármazóival) szemben a tágabb Balás család leszármazóit nem tudom megállapítani. Az 1635-iki címerlevelet szerző Gergelynek ott megemlített fia Mihály volt B. H. Katalin özanyánknak a férje. Gergelynek csak erről az egy fiáról van említés téve az említett 1635-iki okmányban.

Ezenkívül Gergely mellett még ott szerepel a címlévélben György és Lukács, Gergelynek, a címlévélből kitűnőleg féltestvérei, mindketten feleségestől. E Györgynek és Lukácsnak szintén lehetnek leszármazói. Ezek a leszármazók tehát, Mihály leszármazóival vagyis a sipeki és legéndi adománybirtokos Balásokkal szemben annak a tágabb körű Balás családnak a tagjai, kik még szintén az 1635-iki címlévélben említett Gergely, György és Lukácstól származnak le, de nem Gergelynek Mihály nevű fiától. (Hogy kik ezek közelebbről azt nem áll módomban meghatározni.) Ilyenek a már említett legéndi zálogváltási perpől ismert Balás Márton, Balázs, Albert, Bálint és Agárdi Andrásné B. Katalin.

Az 1635-i címlévélben említett Gergely, György és Lukács testvéreknek azonban valószínűleg voltak ugyancsak a Balás nevet viselő, tehát közös nemzetségbeli eredetű olyan rokonaik is, akik ebben a címlévélben nem szerepelnek. Ezek az utóbbiak s illetve ezek fiágon való leszármazói tehát a Balás nemzetségnek egy harmadik s legtágabb kategóriáját alkotnák. Ennek a tágabbkörű Balás nemzetség leszármazásának és nemességének kérdése olyan további kérdés, melyet most utólag már igen nehéz volna, ha ugyan egyáltalában lehetne is tisztába

hozni. A többiek között errenézve ugyanis a következő kérdések merülhetnek itt fel: a) ki volt s mikor élt az a Balás, kitől nevünket s leszármazásunkat nyerjük, s vajjon a Mátyás király 1470-iki adománylevelében említett Balás van-e a mi családi nevünkkel valami összefüggésben, (s ebben az esetben az ott említett községek valamelyikében volt-e Balás-ágon is valamely örökölt birtokunk), avagy csak más ágon (Bibithi Horváth ágon) való egyik ősrünk-e az csupán B. H. Katalintól örökölt zsidói birtokunkkal kapcsolatban? b) Kétségtelen-e, hogy eme tágabb értelemben vett Balás nemzetségnek csak az 1635-iki Gergely, György és Lukács testvérektől való leszármazói lehettek nemesek? Erre a kérdésre csak akkor lehetne megfelelni, ha azt lehetne megállapítani, hogy vajjon a tágabb értelemben vett ugyanazon Balás családhoz tartozók közül Gergelyen és testvérein kívül kaptak-e mások, — tehát távolabbi rokonaik — is nemeslevelet, vagy sem, mert hiszen sok hasonlóan Balás családnevűnkre vonatkozó címerlevél, vagy más adománylevél is lehetséges. De szükséges volna még az említett kérdés eldöntéséhez annak a körülménynek a teljesen biztos megállapítása is ezenkívül, vajjon az 1635-iki címerlevél perdöntően kizárja-e már mindazok nemesességét, akik nem az ott említettekől erednek, amit bizonyossággal megállapítani már azért sem lehet, mert az 1635-iki címerlevél s annak szokásos formulája (e statu et conditione ignobili, in qua hactenus perstitisse dicuntur: nem nemes állapotból, melyben eddig állítólag voltak) ellenére is gyakran előfordult az az eset, hogy régebben nemes emberek gyakorlati szükségből is voltak kénytelenek új címerlevelet kérni, hogyha nemességüket valami ok miatt megfelelően igazolni nem tudták. Különösen gyakori lehetett ez a törökvilág viszontagságai, menekülési idejében.

Mindezek azonban csak olyan — akár valószínű, akár valószínűtlen, — feltevésbeli lehetőségek, melyek tekintetében bizonyítékok, — legalább is nekem és jelenleg — nem állanak rendelkezésre.

A Nógrád megyében, különösen annak déli és középső részében, de a szomszéd vármegyékben is a nemesi összeírásokban már rég előzőleg előforduló számos Balás név és család, kiknek eredetét jelenleg már nagyrészt alig lehet megállapítani; mindenesetre ilyen nevű nemes nemzetségek régen való létezésére mutat, anélkül, hogy ezeknek a mi szűkebb értelemben vett családjunkkal való összefüggést, vagy miképen való összefüg-

gését jelenleg tisztába tudnók hozni. (Levéltári adatok családkra vonatkozólag több helyen található. Eltekintve Nógrád-vármegye levéltárától, úgy tudom, hogy a váci és garam-szent-benedeki káptalan, az orsz. muzeumi levéltárban is, stb.)

8. Felsőbodony nógrádmegyei községben is volt a sipeki Balásoknak öröklött családi birtokuk. Így pl. szépapámnak (B. Istvánnak sz. 1784, VIII. 26.) még volt ott birtokrésze (s ezenkívül Berkiben is), amellyel leányait elégítette ki (az egyik Szerémyhez, a másik Lehoczyhoz ment nőül). Erre a felsőbodonyi birtokra vonatkozik egy a váci káptalan, mint hiteles hely által 1780 július 28-án kiállított bizonyáglevél, mely a már említett családi okmányokon kívül szintén néhai Balás Antal s általa fiának B. Barnának megőrzésében maradt fenn.

Ez az okirat valamely családi perben szerepelhetett és a káptalan által a helytartótanács elnökének Albert szász hercegnek 1780 május 22-iki rendelete folytán egy 1730-iki káptalani birtokbahelyezési eljárás tanusítása végett adatott ki, miután a helytartótanács előtt már megelőzőleg bemutatták a vonatkozó összes iratokat, ugymint a Fassio peremalisok, zálogváltások iratait, az adományleveleket, adásvételi és egyéb iratokat, amelyek az ügyre vonatkoznak. A továbbiakban azután a káptalan hiteles másolatában közölve van a káptalannak a nádorhoz (Pálffy Miklós) intézett 1730-ból való jelentése, mely szerint Suhayda András egy 1730. szept. 1. kelt adományt szerzett hat legéndi és hat felsőbodonyi jobbágy házhelyre, mégpedig azon a címen, hogy azok néhai Bibithi Horváth János birtokai voltak, aki fiágon való örökösök nélkül halt el, tehát birtokai a szent Koronára szálllottak vissza. (A legéndi házhelyek közül az okirat szerint három özv. Radványi Ferencné sz. Ebeczky Mária birtokában volt zálogjogon, kettő Suhayda András és egy Horváth János birtokában, a hat felsőbodonyi házhely pedig a sipeki Balások nevezetesen István, Márton, valamint azok fiainak és testvéreinek birtokában.) A nádor elrendelte tehát Suhaydának birtokbahelyezését, illetőleg, ha ezzel szemben ellenmondás történnék, az ellenmondás okának és jogalapjának megjelölését. A birtokbahelyezés megkísérlése siroki Egri Márton nádori megbízott, Lanchas Xaver Ferenc kanonok és a vármegyei meg a községi hatóságok által meg is történt, azonban a nevezett házhelyek birtokosai, még pedig Legénden 1730. szept. 24-én Bibithi Horváth János és Imre meg özv. Radványi Ferencné, valamint Felsőbodonyban szept. 25-én Balás István, Márton, Mi-

hály, Mátyás, András és más ugyanazon (Balás) családbeliek és ugyanolyan öröklési joguak, de ezenkívül Bodonyi Gáspár az egész Bodonyi család nevében is annak rendje-módja szerint ünnepélyesen ellentmondottak és ellenállottak saját törvényes örökjogukra hivatkozva, Suhayda birtokbahelyezésének. Miről a káptalan még 1730 október 16-án hivatalos jelentést tett a nádornak. Erről a Suhaydának javára hamis vagy téves jogcímen tett 1730-i nádori adományról és birtokbahelyezési rendeletről, valamint a birtokbahelyezéssel megbízott káptalan eljárásáról és a jogos birtokosok ellentmondásáról felvett 1730-iki káptalani jegyzőkönyvről és jelentésről vett tehát hiteles másolatot 1780-ban id. sipeki Balás István helytartótanácsi meghagyás folytán, kétségtelenül valamely perbeli felhasználás végett.

(A nálam levő iratok között a bodonyi birtokrészre is vonatkozik egyik, melynek kelete 1776. június 28. Ebben egy bizonyos Sipeki Balás Gergely és Diószeghy Zsuzsánna árva leányának Balás Katalinnak sipeki, legéndi és bodonyi jussáról van szó. Ugyanezen okirat szerint ennek a Gergelynek testvér öccsei B. Márton, János és György. Hogy melyik (Sipeki Balás) Gergelyről, Mártonról, Jánosról, illetőleg Györgyről van itt szó, nem tudom megállapítani.

Ugyanebben az okiratban szerepel Stephanus junior Balás de Sipek vármegyei esküdt.

Ugyancsak egy hivatalos okirat 1777-ből melynek címzése:

Nemzetes és vitézlő Sipeki Balás Mártony, iffiabbik János és György uraméknak, nemkülönben nemes Zólyomi Anna asszonynak néhai nemzetes Balás János özvegyének levelem adassék.

1760. jul. 23-ról:

Nemes és nemzetes Zólyomi Anna Asszonynak, néhai nemzetes és vitézlő Balás János ur meghagyatott özvegyének, ugysis mint említett urától származott gyermeke..... tutorának levelem adassék. Ismét nem tudom, hogy melyik Jánosról, illetőleg özvegyéről lehet itt szó.)

III. Elágazás.

1. Mint tudjuk Balás Mihály és Bibithi Horváth Katalin leszármazói, akik a sipeki, legéndi és felsőbodonyi birtokoknak adományos jellegű birtokosai voltak, Mihálynak két fia: Gergely és István után a Gergely és István-ágakra oszlottak és így oszlottak meg egyenlő arányban az említett birtokok is.

A következőkben e két ág leszármazóit akarom feltüntetni a családkban való és az általam még ismert öregektől hallott biztos és kétségtelen tudomás alapján. Szükségesnek tartom tehát ezeket a ténybeli adatokat, melyek a családon belül való köztudomás tárgyát képezett valóságoknak átszármaztatásai, tovább adni és mint utbaigazító dolgokat az elkallódástól megőrizni. Szükséges ez már csak azért is, mert szerteágazott családkunk tagjai elszakadván az ősi rögtől, tulnyomórészükből alig bírhatnak biztosabb tudomással egyes — csakis rájuk nézve érdeklélő — adatokról, amelyeknek közlését és megőrzését a keresztlevelekben és anyakönyvekben való kutatás sem teszi feleslegessé. Annál kevésbé, mert az anyakönyvi és levéltári adatokon pl. a leszármazás vizsgálatánál igen nagy nehézséget okoz az, hogy több azonos keresztnevű családtagra bukkanunk eléggé népes családkunkban ugyanabban az időben is, holott az azonos nevéiek más-más leszármazásuak ugyanazon a családon belül.

A Sipeken született és ott élt Balásokra nézve a legközvetlenebb adatokat a rimóczi rkath. plébánia anyakönyvi adataiban találjuk, amelyek azonban csak 1720-tól, illetve valamivel azutánról vannak meg. Így Balás Mihály többször említett két fiának Gergelynek és Istvánnak, a két ág őseinek, sőt e Gergely és István fiainak születési adatait ott már nem találhatjuk meg. 1721-ben azonban már találunk temetési, 1724-ben születési feljegyzéseket családkunk tagjaira nézve az akkortól meglevő ottani anyakönyvekben. Így, 1721. május 18-án halt meg B. Gergely 70 éves korában Sipeken, aki eszerint az a Gergely, aki az 1727-iki Grassalkóvicssal kötött cserелеvéiben néhai Sipeki idősbik Balás Gergelyként szerepel hátrahagyott hat

leszármazójával Mártonnal, Mátyás, János, Ferenc fiaival és ezek kiskorának említett András és György »neveletlen« öccseivel. Ugyanezek szerepelnek az 1725-iki legéndi adománylevélben is. A Gergely ágnak e megalapítója tehát 1651-ben, vagy szorosán akörül született. Minthogy pedig abban az időben és viszonyok között igen korán házasodtak az emberek, fiai 1671-től kezdve születhettek, ugyhogy 1692 után már fiági unokái születhettek. Minthogy pedig a rimóczi születési anyakönyvek csak 1720 után kezdődtek, ezekben már csak a nevezett Gergelynek — e parochián keresztelt — szépunokáit lehet minden valószínűség szerint megtalálni.

István, az István-ágnak őse mindenesetre jóval fiatalabb kellett, hogy legyen Gergelynél és kétségtelenül az 1746. okt. 11-én, 85 éves korában elhalt Istvánnal azonos, aki eszerint 1661-ben született volna.

2. A legéndi és felsőbodonyi birtokok már elkerültek a sipeki Balások kezéről. Legénden a legutolsó Balás-birtokos néhai Balás Imre váci ügyvéd volt. Tőle unokatestvére néhai Balás Ferenc (volt rétsági főszolgabíró) örökölte, aki édes apám nővérének, a jelenleg is élő (84 éves) B. Teréziának volt a férje. A legéndi részt azonban eladták és a sipekit tartották meg. Legénden volt további birtokos B. Béla volt zalai főispán is, B. Edvárd fia. Apai nagyapám a korán elhunyt B. István egy osztott fivérével, a szintén rég elhalt és anyagilag is tönkrement Pállal, hogy nagyapámnak a legéndi, Pálnak a sipeki birtokrész jutott. (Nagyapámnak is jutott Sipeken ezenkívül bizonyos erdőrész is.) Apai nagyapám és nagyanyám (pacséri Odry Terézia) ez utóbbi Kőkeszin öröklött birtokrészének eladása után azonban Sipeken szerzett ingatlanokat és később az elpusztult Pálnak részét apám tartotta, illetőleg szerezte meg. A legéndi birtokrész később eladódott és vételára nagynénémnek (az említett özv. B. Ferencné, szül. B. Teréziának) jutott. A pusztuló, illetőleg öröklött birtokait eladó rokonság sipeki ingatlanaiból bizonyos részeket szereztek meg Sipeken néhai B. Antal (B. Barna apja) és apám B. József. Ezek főleg néhai B. Antal (Gazsi), Márkus, György és László, stb. birtokrészei voltak. B. Gyulának (Ignác fiának) kb. 700 holdas birtokát pedig Deutsch Adolf szécsényi pénzkölcsönző szerezte meg, kinek utódai a Darvas nevet vették fel. Mindez még a múlt század 70-es éveiiig terjedő időben történt.

Jelesleg Sipeken kivülem fivérem Cornél vagyunk közös bir-

tokban s ezenkívül B. Barna, valamint nagynéném néhai B. Ferenc özvegye, nemkülönben néhány igen kis birtokos sipeki Balás igen szegény sorsban.

3. Ami most már a család egyes tagjainak közelebbi leszármazását illeti, erre nézve a következő adatokat irhatom le:

Az István-ágnak jelenleg élő különböző tagjai is csak távoli rokonságban állanak már egymással, amennyiben István (Mihály és Bibithi Horváth Katalin fia) különböző fiaitól erednek. Ide tartoznak: néhai Balás Antal (egyidőben volt bgyarmati orsz. képviselő) leszármazói: Balás Barna (nővére Irén, férj. Fábrián Gyuláné, majd Harmos Gáborné), kinek leánya Margit, férj. sipeki Balás Károlyné (István fiának az édesanyja), fia B. Antal. Ide tartozik az István-ághoz B. Béla (volt zalai főispán), kinek apja Edvárd volt, B. Barnának másodágon való unokatestvére. Közös ősök B. István és felesége: Klobusitzky Julia, valamint néhai B. Lászlónak ága (fia Vilibald, unokája László, volt mátraszöllösi birtokos, szépunokái) László (huszárezredes), Géza, Vilibald és Éva (Irsay Györgyné).

Ide az István-ághoz tartoznak továbbá néhai B. Márkus (apja B. József volt) leszármazói. Márkus több fiának sorsáról nem tudok. Egyik fia László Endrefalván volt körjegyző. Ennek fia Géza jelenleg balassagyarmati főgimnáziumi tanár. Ennek a Márkusnak volt unokatestvére (másod- vagy harmad fokon) B. Ignác, kinek apja István, anyja Tihanyi Apollonia (esk. 1786. II. 21.), felesége pedig Ebeczky Éva. Ignácnak Lajos nevű fia Legénden örökölt (Lajos leányát Jozefát (Pepit) Koós gutai földbirtokos vette nőül) Ignác másik fia Gyula volt (felesége Voxith-Horváth Róza), ki Sipeken örökölt. Birtokát Deutsch-Darvas szerezte meg. Egyetlen fia gyermek korban halt el, leányai maradtak.

A Gergely ágbeliek közül magamat és fivéremet Cornélt említem fel. Ide tartoznak továbbá az u. n. Miklósok, t. i. egy néhai B. Miklós leszármazói, akik közül való volt B. Ferenc volt rétsági főszolgabíró (gyermekük nélkül halt el), ki apai nagynénémnek B. Teréziának volt a férje, továbbá néhai B. Imre volt váci ügyvéd, sipeki, legéndi és kövesdi birtokos és ennek Bella nővére, Gyula (honvédőrnagy) és Mária féltestvérei. Ide tartozik Balás Máté volt dési trv.-széki elnök, B. Árpád magyaróvári g. volt igazgató családja, néhai B. Anzelm (ki a már említett B. Ignác egyik leányát vette el) leszármazói B. Vincze (kinek fiai néh. Tihamár és Ervin) és Vincze testvérének fiai.

B. Hugo és Imre (Selmezbánya), ide tartozik néh. B. Ignác (?) gyöngyösi ügyvéd családja (fia: Zoltán bankigazgató), továbbá Dezső volt szügyi körjegyző (apja B. Imre (Gazsi) volt és Dezső testvére Zoltán sipeki kisbirtokos, valamint néhai B. Kálmán és Gábor (Dano) sipeki törpebirtokos sorban élő nehány leszármazója.

Az egész család r. kath. vallásu.

*

Balás Lajos a szeretett emlékü boldogult rozsnyói püspök és fivérének Balás János becskei és szecsénkei birtokosnak ága Balás Mihály és bibithi Horváth Katalintól nem származtatható le és így az ezektől eredő István és Gergely ágakhoz nem tartozik. Eszerint tehát az említett B. Mihály előtti elágazásból kell erednie ennek az ágnak, amelyhez való közelebbi összekapcsolódás adatait nincs módomban megállapítani. Lajosnak (sz. Becske 1855. aug. 20., megh. Rozsnyón 1920-ban) és Jánosnak (sz. u. o. 1853. jul. 3.) apja Károly volt és neje Sipos Katalin, nagypapja József, kinek felesége Soóky Erzsébet volt. Jánosnak felesége Striss Augusta (szül. 1850. III. 15., megh.) volt egyetlen fia pedig József földm. min. tanácsos, kinek Náray-Szabó Máriával való házasságából két leánya született.

4. Az 1684-iki nemesi felkelésben Nógrád vármegye jegyzőkönyvei szerint Balás Mátyás, Ferenc és Benedek vettek részt.

Az 1734-iki nógrád vármegyei kétségtelen birtokos nemesek között a következő sipeki Balások szerepelnek mint sipeki birtokosok: István, Márton, Mátyás, János, Ferenc, András, György, ifj. János, Péter és Pál.

Az 1755 május 15-én Busán tartott Nógrád vármegye részleges gyűlésen pedig a kétségtelen birtokos nemesek lajstromában (90. oldal) a következők: Franciscus Balás, Fiscalis de Sipek, Senior Martinus, Matthias, Gregorius, Pupillus Francisci Gregorius, Michael, Martinus junior, Antonius, Andreas, Emericus filius Petri, Stephanus filius Stephani, Gregorius Balás in Iliny. Omnes Balás Sipekienses.

IV. A Gergely-ág. – Apai ágam.

1. Lássunk most már néhány közelebbi adatot a családnak élő ágaira nézve, melynek feljegyzését, mint utbaigazítót is érdemesnek tartom már a pusztán levéltári és írásbeli adatokra utalt kutatás összezavarásainak (ezek egyik főoka az ugyanazon családon belül található sok azonos keresztnév) lehető elkerülése végett is. Itt a saját legközvetlenebb apai és anyai leszármazásomra fogok a legterjedelmesebben adatokkal kitérni, mert ezeket ismerem leginkább és akarom a feledéstől megóvni.

Atyám a sipeki Balások Gergely-ágából leszármazott József volt, ki 1842. július 28-án született Sipeken, a keresztségben Emánuel József nevet kapott, de csak az utóbbit használta. Középiskoláit Gyöngyösön, majd Pesten végezte, ugyanott végzett jogot s tett ügyvédi vizsgát is. Ezután Nógrádban lépett fel szolgabírónak, de néhai Fáy Ákossal szemben 8 szóval kisebbségben maradt és Balassagyarmaton ügyvédi irodát nyitott s emellett sipeki, majd édes anyám szalmatercsi birtokán is gazdálkodott. A gyarmati ügyvédi kamarának elnöke volt később. Meghalt 1908. június 30-án májbaj-félében a budapesti Batizfalvai szanatóriumban. Mintaképe volt a kötelességtudó munkis embernek. Édesanyám: tótlipcsei Pajor Ilona született 1854. augusztus 26-án Kiscsalomján, Hont vármegyében. Szüleim 1872-ben Balassagyarmaton, a róm. kath. plébánia templomban kötöttek házasságot. Megjegyzem apai ágon róm. kath., anyai ágon pedig ág.ev. családoktól származom. Első gyermekük Arnold volt, ki 1873-ban (VI. 28.) született s Ipolyi Arnold püspök kereszta pja után kapta az Arnold nevet. Szép, erős gyermek volt, de 1877-ben diffteritiszben meghalt. Szüleim halálukig mélyen gyászolták első gyermeküket. Ezenkívül volt egy — csupán pár napig élt — leánytestvérem. Életben hárman maradtunk: én Károly (szül. 1877. január 4. Balassagyarmaton, jelenleg bpesti egyetemi tanár), Cornél szül. 1878. február 11-én u. o. (jelenleg közigazgatási bíró) és Lenke szül. u. o. 1883. május 28-án. Feleségem sipeki Balás Margit (szül. Balassagyarmaton, Balás

Barna és Pordán Margit leánya) házasságkötésünk: Sipeken 1922 április 20-án. Fiunk: István Károly szül. 1923. február 17-én Budapesten a Bársony-féle szülészeti klinikán, Cornél fivérem felesége Berczelly Edit (Berczelli Jenő v. b. t. t. és csepej Zoltán Etelka leánya) volt, gyermekük ifj. Cornél szül. 1909. Budapesten és Anna Mária szül. 191... u. o., Lenke nővérem Krudy Ferenchez ment férjhez, gyermekük Lola szül. 1918-ban.

Eugenetikai szempontból feljegyzem még, hogy úgy testvéreim, mint általam ismert valamennyi felmenőim kékszeműek, tiszta fehérbőrűek, világos vagy sötétebb gesztenyeszinű hajjuk voltak.

Apai ágon a következő a leszármazásom a Sipek parochiáját képező rimóci anyakönyvekből is kitűnőleg:

I. Gergely
|
Mihály, felesége Bibithi Horváth Katalin
|
II. id. Gergely (1651—1721)
|
Márton, vagy Mátyás, vagy János, (vagy Ferenc)
|
Péter (id. B. II. Gergely unokája) felesége Pap Erzsébet
|
Imre szül. 1725. okt. 29, felesége Becskerek Erzsébet
|
János szül. 1761. jul. 2, felesége Majerszky Mária
|
István szül. 1784. aug. 26, felesége Vincze Borbála
|
István sz. 1822. ápril. 10, felesége pacséri Odry Terézia sz. 1921. V. 22. † 1902.
|
József (Emánuel) sz. 1842. jul. 28. † 1908 VI. 30,
felesége tótlipcei Pajor Ilona sz. 1854. VIII. 26.
|
Károly 1877. I. 4. Kornél 1878. II. 11. Lenke 1883. V. 28.
(Lásd bővebben: az Ia, b, c, leszármazási táblát.)

A most említett Péternek, ki 1700 táján születhetett, születési feljegyzése már nem található meg a rimóci anyakönyvekben, melyek 1720 utántól vannak csak meg. Ennek a Péternek, aki az 1734-iki nógrádmegyei nemesi összeírásban, mint két-ségtelen birtokos nemes szerepel nagyapja az 1727-iki Sipekre kötött cserelevélben szereplő idősbik sipeki Balás Gergely, apja pedig Gergelynek Márton, Mátyás, János (és Ferenc) fiai közül valamelyik. Péternek fia és Imrének testvére volt az a Ferenc is, kinek felesége Orczy Zsuzsanna volt, családunknak aránylag rövid életű igen jeles tagja, szül. 1724. április 26., megh. 1765. aug. 25-én Szécsényben s ott temették el. Az 1774-ben Szügy-

ben tárgyalni kezdett legéndi zálogváltási per irataiból is kitűnik erre a Ferencra vonatkozólag, hogy ekkor már nem élt s néhainak van említve ottan. A rimóci plébánia anyakönyvében temetésére vonatkozólag a következő bejegyzés található: 1765. 52. Aug. Szécsény. Perill. ac Grosus Dnus Franciscus Balás de Sipek, annor. 42.

Jánosról, apám szépapjáról annyit hallottam: Sipeken lakott anyai nagyanyámtól, hogy igen buzgó, sokat imádkozó vallásos embernek ismerték. Róla szépapámat és nagyapám szűkebb ágát »Jánosék«-nak is nevezték jó ideig a sipekiek. Ezt a Jánost apám, nagyanyám és nagynéném még emlegették, mint akiről még hallottak beszélni. Ennek a Jánosnak fia: István szépapám (szül. 1784. VIII. 26.) kinek egy János nevű, gyermekkorában elhalt ikertestvére és egy ugyancsak gyermekkorában elhalt Antal nevű bátyja is volt (szül. 1781. márc. 20). Sipeken, Legénden, Bodonyban és Berkiben gazdálkodott. Két fia volt: István (nagyapám sz. 1822) és Pál és még két vagy három leánya). Nagyapám korán nősült és öt, vagy hat gyermeke volt s korán is halt meg. Gyermekei közül csupán atyám József és nagynéném Terézia (férj. Balás Ferencné) maradtak meg, a többiek kisgyermek korukban haltak meg. Atyám korán árván maradt és nagyanyám hosszan özvegykedett. Nagynénémnek (Balás Ferencné) gyermekei nem maradtak. Nagyapámnak Pál nevű testvére szintén aránylag korán halt meg. Egy leánya maradt, ki azóta szintén meghalt.

Nagyapám és szépapám több iratban is Balás János Istvánnak van említve, t. i. Jánostól származó Istvánnak.

A fentemlített *berki* birtokrész szintén apai ágon hárult szépapámra, mert egy 1785-ből való s dédapámhoz B. Jánoshoz szóló másodalispáni idézés B. Jánosnak legéndi, berki és felsőbodonyi birtokáról szól. (Egy ns. Mátyus Pál özvegye született ns. Margalics Johanna által indított perben való idézésről van ugyanis szó. A hiv. idézés címzése: nemzetes és vitézlő Sipeki Balás János uramnak ezen reflexionis certicatoria levelem adassék, aláírva Balogh Péter S. Vicze Ispány.) — 1792-ből ugyane B. Jánosnak. Nemzetes és Vitézlő Sipeki Balás János urunknak ezen admonitio Inhibitoria adassék át azon évből (1792) Nobili Domino Joanni Balás de Sipek praesentes Reflexionis citatoriae litterae Iudliter Exhibandae.)

Nagyapám 1847. okt. 10-én, amikor szépapám (szintén István) még élt és 1854. nov. 22-ikén Pál testvérével akként

osztozott, hogy nagyapám Legénden, Pál Sipeken kapja ki osztályrészét és bizonyos erdőrészt nagyapám Sipeken. Leánytestvéreiket (Lehoczkyné és Szerémyné és — ha jól tudom — Balás Antal (Gazsi)-né) szépapám Bodonyban elégitette ki. Apai nagyanyám Kökeszii (Hont m.) birtokrészét eladta és Sipeken szerzett helyette. Pál teljesen elpusztult és az őreá szállott nagyapai birtokrészt apám váltotta meg. Gyermekkoromban a nyarat rendszeren Sipeken töltöttük testvéreimmal együtt s oda fűződnek nagyrészt gyermekkori emlékeim. Anyai nagyanyám, ki hosszú özvegységét töltötte ott, sokat beszélt, igen jó emlékező tehetséggel megáldva, a különböző elhalt rokonságról és sok emlékezetbeli támasztópontot adott ezáltal. Az ő idejében a családnak Sipekre vonatkozó tranzakciója, a Gergely és István ág kialakulása még élénk tradíció és emlegetés tárgyát képezte. Emlegette Bibithi Horváth Katalin ósanyánkat, kit »lólábimnak« neveztek, a legendi zálogváltási pert a Teszéri-Deméndi pert. A családnak az ő korában Sipeken élt tagjai közül pedig férjén és ipján kívül emlegette még Jánost (dédapámat), mint akit még hallott emlegetni s azonkívül sokat emlegette néhai Balás Ignácot, Lászlót, Ágostont, Márkust, stb. Atyámnak, ki korán árvaságban maradt gyámjaként Balás Antal szerepelt (Balás Barnának apja, feleségem nagyapja) ki szintén egy hosszú életet töltött el sipeki birtokán s akire, mint a hozzánk szeretettel ragaszkodó rég elhalt Tóni bácsira szintén a gyermekkor kedves emlékeivel gondolok vissza.

2. Apai nagyanyám: pacséri Ódry Terézia Kökesziben született (Hont m.) 1821. május 28-án, meghalt 1902-ben Sipeken. Esküvője nagyapámmal Kökesziben 1841. febr. 1-én volt. Atyja Ódry Imre (szül. Kökesziben 1800. nov. 9.) feleségével buzetai Ajtich-Horváth Rozáliával 1820. ápr. 25-én kötött házassága után pár nap múlva baleset következtében meghalt s így nagyanyám születésekor már nem is volt életben. Nagyszüleinek (Ódry József szül. 1778. Kökeszin és Bendik Julianna szül. Sirakon, (Hont m.) 1777. V. 23. Esk. Kökeszin 1797. I. 25.) Imre fiuk halála után ismét Imre névre keresztelt gyermekük született. Ódry József 1849-ben, febr. 19-én tett végrendelete szerint ifj. Imre fiát előnyösítette Kökesziben és Gyürkiben, nagyagyámnak csak az anyjától (Ajtich-H. Rozáliától) O. József által megszerzett »jussocska« maradt. (Ódry József gyermekei voltak ezen kívül Mária, férj. Gyürky Ferencné és Zsuzsanna férj Lábody Istvánné). Nagyanyám 1841-ben került Sipekre s itt lakott 1902-

ben bekövetkezett haláláig, tehát 60 éven át hosszú özvegységében. Szépanyám Ajtich-Horváth Rozália 1795. dec. 26-án született Kőkesziben. Atyja Ajtich-Horváth Gábor volt (megh. Kőkesziben 1818. január 18.) anyja Garamszegi Geécy Veronika (megh. Kőkesziben 1830. dec. 15.) garamszegi Géczy Pál és Kovács Julianna leánya, garamszegi Géczy Sándor unokája. Ajtich Horváth Gábornak többfelé voltak birtokai, többek közt tudtommal Terbegecen, Kőkesziben. Mint gyermekkoromban elbeszélni hallottam, Ajtich-H. Gábort gyámja és rokonsága arra vette rá, hogy katonának menjen.

Keresztanyám: Lazár Terézia, ki Ajtich-Horváth Gábornak szintén unokája és apai nagyanyámnak (Odry Terézia) első unokatestvére volt (s aki másodszer egy Spekner Károly nevű bajor származású szappangyároshoz ment nőül) többször beszélt arról, hogy nagyapját A.-H. Gábort hogy forgatták ki vagyonából és hogy egész életében mennyit pereskedett a saját és felesége (garamszegi Géczy Veronika) vagyonának visszaszerzéseért. Emlegette nagyapjának családi okmányait, köztük egyik ősük Horvát báni (?) diplomáját, továbbá, hogy halála után egyik unokájától (a Papné fiától?) elcsalták, vagy megvette valaki (valami consiliariust emlegettek) a zálogváltási perekben bizonyítékul szolgáló okiratokat.

Ajtich-Horváth Gábor a francia háborúban katonáskodott (ugy tudom huszárcapitányságig vitte) azután hazajött, de jószágait elzálogosítva találta. Életének hátralevő részét a saját, valamint feleségének jószágaiért való küzdelme töltötte ki. Feleségére Géczy Veronikára nagyobb birtokok vártak, apja Géczy Pál, ki féktelen ember volt, azonban első feleségének halála után másodszer is megnősült s valami könnyelműbb nőt vett el és ettől származott gyermekeinek juttatott mindent, jogtalanul kisémmizvén első házasságából született gyermekeit. Eből folyólag aztán a perek lavínája indult meg. Ezeknek csak egyik emlékét őrzi meg az Ajtich-Horváth Gábor által ugy a maga, mint a Géczyek nőágának nevében a váci káptalan előtt 1801. május 2-ikán tett protestációja a ledényi és garamszegi birtokok felerésének garamszegi Géczy Elekre, Istvánra és másokra a női leszármazók megkárosításával történt átruházása s illetőleg eladása miatt.

Nagyanyám felmenő ágára vonatkozólag még a következő adatok állanak rendelkezésemre. A fent már nevezett Odry Józsefnek (szül. 1778.) tehát nagyanyám nagyapjának apja Odry

György volt (szül. 1747. március 27., Terbegecen megh. 1796. febr. 10-én Kőkesziben, anyja Rákóczy Zsuzsanna megh. Kőkesziben 1818. febr. 5-én 60 éves korában; nagyapja Odry Mihály s ennek felesége Kovács Erzsébet. Bendik Juliannának (Odry Józsefnének) apja B. Mátyás (megh. Kőkesziben 1808. ápr. 12-én 70 éves korában), anyja pedig Pancsik Mária volt (megh. Sirakon 1796. nov. 9.) hontmegyei nemes emberek.

Az Odryak eredetére vonatkozólag még idejegyezhetem, hogy (az Odry Erzsébet, a fentnevezett fiatalabbik O. Imre unokája által birt és megmutatott címerlevél szerint) 1716. augusztus 28-án kapott III-ik (ill. VI-ik) Károlytól címerlevelet Odry Miklós és általa András, János, Márton és Mihály fiai. Ajánlók voltak Pyber püspök és gróf Kéri János. A kihirdetési záradék szerint 1716. december 10-ikén hirdették ki Hontmegye közgyűlésén Bozók várában. A címer: égszínkék pajzson zöld halom, ezen arany nyílt koronán páncélos férfikar tizenegy érett buzakalászt tart a kezében. A pajzs fölött acélsisak királyi nyílt koronával piros rostélynyílással, balról kék és sárga, jobbról piros és gesztenyebarna cafrangokkal.

V. Anyai leszármazásom.

1. Édesanyám (tótlipcsei Pajor Ilona) családjára vonatkozólag (lásd erről bővebben a II. a, b, c, III. IV., V. és a VI. a, b, c, leszármazási táblákat.) vonatkozólag a következőket jegyezhetem ide. A Pajor család bajor eredetű és családi nevük is ezt jelenti a 17-ik századbeli magyar kiejtés és ortográfia szerint. Regensburgból származtak s eredeti nevük *Baiérta* volt. Baiérta János Henrik, mint lovas kapitány jött Erdélybe a Báthoriak segítségére a törökök ellen küldött sereggel, mely Miksa főherceg parancsnoksága alatt állott. Utódai itt maradtak és itt házasodtak össze magyar uri családokkal. A Baiérlák már ideköltözésük előtt is régi nemes családból származtak, amint azt a magyar nemességüket adományozó oklevél ki is fejezi. Magyar nemességet I. Lipóttól kaptak 1659-ben. A magyar nemességet Pajor György kapta György és István fiaival. Kihirdették ezt a nemeslevelet 1660 február 26-án Zólyom vármegye közgyűlésén, melynek Tótlipcse (később Zólyomlipcse) nevű községében voltak adományos birtokosok. Erről a nemesi levélről és kihirdetési záradékáról 1824. május 16-án Komárom vármegye hitelesített ünnepies formájú másolatot állított ki, aláírva és megpecsételve Melkovits Antal és Bibithi Horváth Flórián vármegyei tisztviselők által, mely boldogult nagyapám (P. István) utján került birtokomba, Zólyom vármegyének 1660-iki ugyancsak ünnepies formájú kihirdetési tanúsítványával együtt. Ez a nemesi levél a Pajorok hadi érdemeire hivatkozik, ami címerükben is kifejezésre jut: a kék mezőben és zöld talajon vágató fehérlovas vitézzel. (»Scutum nimirum militare erectum coelestini coloris, fundum viridi latepantenti campo occupante super quo generosus equus niveo naturaliter colore designetur, cui vir militaris, armis bene instructus, rubris vestibus, flavio coturnis indutus, juvenili forma conspicuus, pileo rubro plumis conspicuo copertus, genereose insidere, manuum dextra, sceptrum militare preferre, sinistra autem, equi habenas laxare, ad dextramque scuti partem conversus esse cerni-

tur. Scuto incumbentem galeam, militarem exaticulatam sive aper-
tam Regio Diademata, unicornem niveo colore delineatum, me-
diotenus prominentem, ac in fancibus lauream coronam presefe-
rente, ad dextrum itidem scuti latus conversum proferente or-
natum.« Jobbról kék és sárga, balról fehér és vörös laccinákkal).

A magyar nemesi levél (1659) kiemeli, mint említettük, hogy
a magyar nemességet szerző Pajorok úgy anyai, mint apai ágon
»kitüntek születésük fényével«, hogy régi családjukból sok hi-
res ember származott, akiket a császár elődei tisztségekkel és
kitüntetésekkel ruháztak fel és mint emberi emlékezet szerint
régii nemesek a szent birodalmi Regensburg városából szár-
maznak. Kiemeli továbbá Baiarla János Henriknek és apjának
Zsigmondnak katonai és az utóbbinak bizalmas megbízásokban
teljesített érdemeit és buzdítja a magyar nemesség szerzőt elő-
dei példájának követésére:

»Quod ipsum in te quoque Georgi Pajor propense facimus,
*quod eo in genere antiquam familiam et maiores tuos imprimis
eminere intelligam, utpote ex qua omni aetate multos et claros
viros emersisse, ideoque a Divis quondam Praedecessoribus nos-
tris, honoribus ornatos esse et decoratos ex certa relatione cog-
novimus. Attentes itaque et consideratis progenitorum tuorum
Sacrae primum Regni nostri Hungariae Coronae et deinde An-
tecessoribus nostris Divis olim Hungariae Regibus Romanorum-
que Imperatoribus, stb., stb. fideliter et constanter exhibitis ser-
vitorum meritis, maiorum nimirum tuorum, qui splendore natalium
prae ceteris clari, non solum ex paterna linea sese conspicuos
reddidere, verum etiam in materna praeter laudatam ambidex-
teritatem, a memoria hominum Nobiles originem suam ex ci-
vitate nostra et Sacri Romani Imperii Ratisponensi traxere, in
arduisque et seriis expeditionibus cum alias semper, tum vel
maxime, in nostris, et praememorati Sacri Romani Imperii par-
tibus aliisque ditionibus et provinciis nostris, viriliter bellando,
conditorum militum munera laudabilia praestitere, quorum Pro-
genitor olim quoque tuus, Joannes Henricus Baiarla officio ca-
petaneatus in Transsylvaniae partibus sub Maximiliano Prin-
cipe Austriaco illibata constantia functus, tandem approbata
summa ejus fidelitate, in subsidium Bathorio, contra infensis-
simum christiani nonimisi hostem Machometanem adhibitus et
promotus, ubi nihil omnino in obeunde suo officio aliud, quam
quod Principum suorum publicique boni commodum et utilitatem
nominisque sui, et familiae decorem spectare et pertinere vide-*

bantur, non sine magno rerum, fortunarumque suarum et vitae, corporisque proprii periculo et discrimine evidenti, *prout et Sigismundus Avus tuus*, in plurimis bellicis ipsorum curae et dexteritati concreditus negotiis et commissionibus, impense curarunt, ac eo facto egregium fidelitatis posteritati quoque suae argumentum et exempla proposuerunt et reliquerunt imitandum, stb., stb.»

Itt megjegyzem, hogy anyai nagyapám családjára vonatkozó bizonyos halálozási és házassági adatokat tartalmaz a mult századból egy régi biblia, melybe beleírták azokat. Ezt a bibliát édesanyám örökölte s birtokában is van s ő is kiegészítette adatait a saját feljegyzéseivel. Itt közlök néhány feljegyzést belőle: »Pajor László meghalt 1796. dec. 5. Eltemettetett Nyéken, a kiscsalómiai predikátor Lehotzky Dániel által.«

»1825. november 13-ikán meghalt édes anyám Lovass Terézia (t. i. ezt Pajor József jegyezte fel), ugyanazon predikátor temette el.«

»1847. szept. 8-án meghalt Pajor József, eltemettetett Nyéken Geduly Tivadar (Menyhért) kiscsalómiai lelkész által. Sirhelyén emlékkő romhányi kőből.«

»Ezen szent Biblia reám nemes Pajor Józsefre örökségképen szállott.«

1816. szept. 19-én eljegyeztem magamnak hitestársul ns. Kalmár Johannát. Ezen esztendőbeli okt. 14. napján megesküdtem vele Pöstyénben Neográd vármegyében. Kristóffy kiszellői predikátor ur volt az eskető pap.

1818. nov. 11.-én született Katalin Erzsébet leányom. A nyéki templomban kereszteltetett.

1821. máj. 20. született István László fiam. Nyéken a kiscsalómiai Predikátor: Lehoczky Dániel ur által kereszteltetett.«

1850. július 7-ikén Pajor István gyűrűt váltottam kedves jegyesem Egry Máriával Bátorfaluban Plachy Lajos és Záborszky Antal rokonaim, mint tanuk jelenlétében.

1847. esztendőben 8-ik szeptemberben délután 5 óra tájban meghalt hü emlékü férjem, nemes Pajor József maga után hagyván felnevelve és szárnyukra bocsátva Istvány és Katalin gyermekeinket, engem özvegyi állapotomba gondos iparral megtartott birtokaiba hagyván az isteni gondviselésre. Hideg tetei szeptember 11-én délután 4 óra tájban tétettek a középnyéki

kosztonczai temetőbe kiscsalomi predikátor Geduly Tivadar ur által. A Mindenható adjon csendes nyugodalmat és feltámadást az új életbe.»

»1855. május 20., d. u. 1 óra tájban meghalt Kalmár Johanna édesanyám. Eltemettetett a kiscsalomiai temetőben a mostani temetőnek a szőlőhegy felé eső szélső nyugati oldalán egy fa és egy bádogkoporsóban, melybe egy emlékiratot tartalmazó üvegecske zárattott — Dobronyovszky Károly papi működése mellett május 22-ikén.

2. Édesanyám: tótlipcsei Pajor Ilona; kire a gyermeki szeretet és hála érzelmeivel gondolok, mint az önfeláldozó, szelid korrekt és hűséges női jellem mintaképe, a művelt magyar uriasszony nemes típusára 1854 aug. 26-án született Kiscsalomján, Hont megyében. István nevű idősebb fitestvére gimnázista korában Pesten elhalálozván, mint egyedüli gyermeke maradt meg anyai nagyszüleimnek: tótlipcsei Pajor Istvánnak és siroki Egry Máriának. Anyai nagyapám ki Ipolynyéken született Hontmegyében 1821. május 24-én (apja: tótlipcsei Pajor József 1776—1847, anyja: jászberényi Kalmár Johanna, megh. 1855. V. 20.) iskoláit Korponán, Selmecen, Losoncon és Pozsonyban elvégezvén, mint fiatal jurista részt vett a negyvennyolc előtti évek országgyűlési ifjúságának életében Pozsonyban és távollevők követeként is szerepelt. Konzervatív meggyőződésű volt már ekkor is. Szülővármegyéje első aljegyzőjévé választotta meg és mint vármegyei tisztviselő érte őt a szabadságharc. Rövid ideig mint nemzetőr főhadnagy is szerepelt. A szabadságharc bukása után kiscsalomjai birtokán gazdálkodott és mellesleg ügyvedkedett is. Idealista, gyöngédtermészetű, poéta-lelkű ember volt, nagy nyelvtelenséggel és ritka nagy általános műveltséggel. Anyanyelvén kívül németül, franciául; olaszul, angolul, latinul, tótlul beszélt, olvasott spanyolul, csehül.) Csalomjai álnéven több kisebb-nagyobb költői munkát írt, lefordította Horatius epistoláit magyarra, tevékenykedett korának irodalmi mozgalmaiban, persze vidéki lakóhelyéről és kivette részét a negyvennyolc utáni korszak vidéki kulturmozgalmaiból. Nem a mai szemmel mért központokba futó irodalmi tevékenység példája volt ez, hanem inkább a régi hagyományokon épült magyar honoratior önzetlen litteratorkodásának. Memoirszerű feljegyzéseket is hagyott hátra »Emlékek és rajzok a 48 előtti jó világból« címen 48 előtti ifjúkori világából (Balassagyarmat 1897). (Nevezetesebb

munkái: Költemények (Csalomjai) Bgyarmat 1859, Áldozatok, Imák Witscheltől fordítás, — Vázlatos jegyzetek a magyar nyelv és helyesírás körül 1860. Lauffer és Stolp. — Quintus Horatus Flaccus epistolái 1876, Horác levele a Piso fivérekhöz, Neologia és orthologia 1883, Goethe és Schiller epigrammái 1883, Cinna, Corneilla-fordítás, 1883., Kisfaludy Társ., Olcsó könyvtár, Válasz Brassai röpiratára gr. Csáky Albin ellen, stb.) Halála előtt Dumas egyik regényéből »A két Diana« cimen színművet írt és Zrinyi Miklós sziveti veszedelmének mai nyelvre való átírásával foglalkozott. Irodalomszeretete utolsó percéig vele volt. Csalomjáról a hatvanas évek végén Balassagyarmatra költözött át és Nódrádvármegyének tiszti főügyésze, majd árvaszéki elnöke volt. 1899. husvétján halt meg. Én akkor épen jogi szigorlaimra készültem. Nevezett anyai nagyapám kedves emléke, gyöngéd, finom, nyugodt modora és azok az impreszpressziók, melyeket környezetében mint gyermek, serdülő ifju és fiatalember szereztem lelki örökségképen él velem, az öregedő férfiban is. Mély nyomot hagyott bennem rém elhunyt édes anyja emlékének mindhalálíg megnyilvánult fiui szeretete és tisztelete is. Egy régibb kornak gyöngéd, finomlelkü egyede volt ő, szerény és jóindulatu s emellett derült optimizmussal telve. Nagyon jól ismerte még azt a régi magyar 48. és 67. előtti világot, annak szellemét és társadalmát.

3. Anyai nagyanyám siroki Egry Mária (szül. Pusztá Bakón 1829. dec. 25., megh. Balassagyarmaton 1887. június 13.) gyöngéd, törekeny, művelt nő és anya volt. Gyakran betegeskedett és fiának halála mindvégig megviselte kedélyét. Megható emléke anyai szeretetének az a kis írott füzet, melyben fia halála utáni álmait írja le. Az anyai sziv fájdalmának mindennél hübb tükrei ezek az álmképek. Mint kis fiu emlékezem vissza rája. Emlékszem még arra, amint halálos ágyához hivatott s megáldott minket: három unokáját.

Anyai nagyanyám: siroki Egry Mária családjára nézve a következő adatok állanak rendelkezésemre, melyek nagyrésze különben máshonnan is ismeretes. A siroki Egry család igen régi nemzetség, melynek pontos leszármazási adatai azonban csak a 16-ik században élt Egry Andrástól, Eger várának kapitányától fogva, ki 1586-ban vagy 1596-ban esett ell, állanak rendelkezésemre. A család Horvátországból származott fel, vagy ott birtokolt, mert tagjai Horvátnak is hívták. András egri kapitány óta, ki a hevesmegyei Sirok községben kapott adományt,

nevezik magokat siroki Egryeknek. A család cimere: a pajzs mezejében egy jobbfelé forduló könyöklő kar kivont kardot tartva, melynek hegyén fej van; ugyanez látható a pajzs fölötti sisak koronáján. András ötödik férje volt szalmatercsi Terchy Annának (a nógrádmegyei Szalma- és Puszta Tercs községről, ahol az Egryeknek és Rutkayaknak és révükön édes anyámnak a legutóbbi időkig volt, illetőleg van birtokuk). Ez az Anna — ha jól tudom — annak a Terchy Jánosnak volt leánya, aki Buják várának védelmében nem adta meg magát a töröknek s az utolsó szál emberig elesett. Az anyai nagyapám hagyatékában volt iratok közül egyébként a VI. a, b, c alatti régi leszármazási tábla áll erre vonatkozólag rendelkezésemre.

VI. A „Miklósok“ és a Gergely-ág egyéb tagjai.

1. A Gergely-ágon belül egyik szűkebb ág az utóbb n. nevezett »Miklósok«-nak nevezettek ága, több Miklós nevű családtag után. A sipeki határban lévő »Miklósvölgy«, »Antal teteje« c. dűlők is róluk veszik nevüket. Ennek az ágnak az őse, — úgy vélem — sipeki Balás Gergelynek (Bibithi Horváth Katalin fiának) Ferenc nevű fia. Valószínűleg ennek fia azután az az idősebbik Balás Ferenc (az ifjabbik Ferenc az 1724-ben született és 1765-ben meghalt Ferenc későbbi táblabíró, stb. volt ebben az időben), kinek Ferenc bátyám (volt rétsági főszolgabíró, megh. 1916-ban, atyám nővérének, a jelenleg is élő (83 éves) Balás Teréziának volt férje) iratai között 1746. február 1-jén Sipeken kelt végrendeletét megtaláltam s aki 1746. július 12-én halt meg a rimóczi a. k. bejegyzés szerint. Fia Antal (szül. 1734. ápril 1.), akit a végrendelet szerint mint gyermeket említ és hitvesére Bodonyi Erzsébetre bízott. (»Az gyermekeim gondviselését az édes Anyjokra Nemzetes Bodonyi Erzsébet hitestársamra bízom... Ha pedig Isten kegyelméből az Fiamat Balás Antalt felneveli, nem különben leányimat Örzsét, Kátát, Teréziát emberi korokra, mint Sipeki, mind Legéndi, mind Bodonyi kevés jószágomból; ha hogy együtt lagnának, atyafiságos alku légyen közöttük. Ha pedighoggy úgy nem lehet, Antal fiamnak legyen két része, három leányomnak pedig egy-egy része.«) Említést tesz végrendeletében Szent Iványon tartozkodó Gyürki Gáspár sógorával szemben fennálló 100 forint követeléséről, a melyről szóló contractionális levél, valamint Bodonyi Gáspár és Ferenc sógorainak menyükkal és lányukkal való osztálylevele Vasas uramnál van Megyerben.«

Antal fia (szül. 1734. IV. 1.) 1780. május 12-én végrendekezik Sipeken. »Sulyos nyavolyába« szenvedőn teszi végrendeletet. Említi ipját, Ficsór Györgyöt, idősbik Trézsi és két neveletlen: Susi és Ancsura leányát, kiknek némi pénzt hagy. Felesége Ficsór Anna. Birtokát Ferenc és Miklós fiaira hagyja. (»Mivel

Sipeki Balások jószágga két ágat nem, hanem csupán a férfi ágat illeti, tehát csekély jószágocskámnak birtokába őket hagyom») Végrendelkezik bodonyi és horpácsi portiójáról. Végrendelet végrehajtójául vitézlő Balás Márton bátyját, ki legényember rendeli, stb.

Antal fiai Miklós és Ferenc, Erzsébet és Katalin nénjeikkel Alsó Szátokon 1795. szept. 22-én osztályos egyezséget kötöttek, melyben a horpácsi juss Bodonyi Erzsébet örökségként van említve.

Antal fiának Ferencnek gyermekei nem maradtak. Miklós-nak (végr. Sipeken 1834 jul. 1-jén) első felesége Balás Rozália volt, kitől *József* nevű fia származott, második felesége Gyürki Johanna (Nagyfaluról) kitől származó *Antal* (öregebb Antalnak nevezve ebben az időben, mert az ifjabb Antal Károlyi Irén férje, B. Barna apja volt) és *Miklós* (Mikus) (felesége Balás Mária), fia és Katalin, Rozália † 1881. és Mária leányai. Rozália férje Zaáry János volt (Kövesd, Nógrádm.), Mária pedig Foltényi Antalhoz ment férjhez (Pusztaszántó). Antal († 1848 Sipeken és felesége Lászlóffy Teréz † 1869), leszármazója a nőtlenül az 1900-as évek elején elhunyt *Imre* váci ügyvéd (szül. 1839. Disznóson Hont m.), sipeki, legéndi és kövesdi birtokos és *Izabella* 1844—1896 volt, Miklós (1814—1873) fiai pedig Ferenc szül. 1844 jul. 9. Sipek, † 1916. volt rétsági főszolgabíró, (B. Teréz nagynéném férje) és József (szül. 1852.) gyermek nélkül haltak el. Imrének féltestvérei Balás Gyula honvédőrnagy (nőtlen) és Mária (Vörös Ferencné) két apától és egy anyától, t. i. Lászlóffy Teréz másodsor ismét egy (másik) Balás Antalhoz ment férjhez, ki nek első felesége (egy másik) Balás Mária volt. Ettől a másik B. Antaltól és Lászlóffy Máriától születtek B. Gyula (1852 Sipeken) és Mária (1856), a most nevezett B. Ferenc édesanyjának sipeki Balás Máriának (1813—1863. szept. 4. Sipek) apja János volt (végr. Becskén 1849. január 26.) felesége Laczkó Mária. Gyermekei: Zsigmond, Lajos és a nevezett Mária. Zsigmond (fia Sándor, unokája Gyula plébános) Szécsénkén, Becskén és Sipeken örökölt és Petényben halt meg, Mária Sipeken örökölt, Lajos pedig, ki főörököse volt Becskén és Sipeken, s Becskén lakott, (nem tévesztendő össze ezek a pár évtizeddel később élt Becskéről való Balás Jánossal és Lajossal, a rozsnói püspökkel.).

2. Családunk Gergely-ágából származnak az Aradra elszárma-

zott Albert és Zsigmond lemenői. (Ennek az Albertnek fia volt B. Máté tvszéki elnök és Zsigmondnak fia Árpád magyaróvári gazd. ak. igazgató stb.) Albertnek, Zsigmondnak és Márton nevű nőtlen testvérüknek apja Sándor lett volna. Egyik dédunokája (Balás Rosina, Rösner Gusztávné) azt írta erre vonatkozólag nekem, hogy két levezetést látott, amelynek egyike néhai Balás Antaltól (B. Barna atyjától 1823—1901) származik s ebben Sándor van feltüntetve, a másikban — úgy írta — más neve volt feltüntetve. Egy másik dédunokája pedig (Balás Jolán) azt írja, hogy dédapja Sándor volt, kinek felesége Jekelfalussy leány, Jekelfalussy székesfehérvári püspök nővére, kit 48-ban magyar érzése miatt ad audiendum idéztek Bécsbe. Ezzel szemben atyám olyasmit emlegetett, mit még gyermekkorában nagyapámtól (ki 1822-ben született és az ötvenes évek közepén halt meg) hallott, hogy Alberték és Zsigmondék Sipekről elszármazó nagyapja, illetőleg őse Albert lett volna.

1848-ban volt egy Jekelfalussy Vincze nevű szepesi püspök, ki 1844 táján pozsonyi kanonok s ezt megelőzőleg rimóczi plébános volt, s kinek Margit nevű nővérét Balás Emánuel (1811—59) vette nőül. Gyermekük nem maradtak. Ennek a Jekelfalussy Vincze püspöknek egy talán, másik nővére aligha lehetett még a nevezett B. Sándor felesége, mert Sándornak (miután Albert fia 1805-ben születet) legalább is már 1780 körül kellett születnie és legkésőbb 1800—1804-ben házasodnia.

Azt hiszem tehát, hogy itt az 1—2 generációval később élt Jekelfalussy Margittal J. Vincze püspök nővérrel történt az összevetés, hacsak egy másik J. leányról nem volna szó.

A mi most már a szóbanforgó ág leszármazását illeti Sándornak (?) vagy más nevű (talán szintén Albert) apának fiai voltak *Adalbert* (Albert) (szül. Aradon 1805, megh. u. o. 1860) *Zsigmond* (sz. Aradon 1808, megh. 1892 Bécsben) és *Márton* (sz. 1806 Aradon, megh. u. o. 1893. III.).

Márton nőtlen ember volt s a szabadságharcban honvéd-őrnagy. Albert ügyvéd és aradmegyei földbirtokos. Részt vett a szabadságharcban s előtte a 40-es évek pol. mozgalmaiban. A szabadságharc után börtönbe került s úgy tudom több évig volt fogva, felesége poganyesti és remetei Kormuth Borbála volt, szülei ópécskai földbirtokosok (1809—1893) Aradon laktak. Fiaik voltak: *Kálmán* (sz. Aradon 1838 s elesett az osztrák-olasz háboruban) *Máté* (sz. Aradon 1840, megh. Bpsten 1922), volt o. képviselő, dési tvsz. elnök, majd kuriai bíró, *Vincze* (sz.

Aradon 1842, megh. 1918), aninai plébános és *Elek* (sz. Aradon 1844, megh. 1890), bányafőtanácsos. Máté felesége seprősi Czárán Sarolta (esk. 1877) Seprősről, egyetlen leányuk B. Rosina roseneggi Rösner Gusztávhoz (a szamosvölgyi vas. igazgatója) ment férjhez, gyermekeik R. Magda és Iván. Elek felesége Falbrecht Mária. Egyetlen fiuk *Gellért* (szül. 1866 Resicabánya, megh. 1910-ben).

Atyám többször emlegette, hogy még nőtlen ember korában meglátogatta néhai B. Albert családját s náluk kellemes időt ötlött. Máté és felesége ugyancsak meglátogattak minket egyszer Balassagyarmaton 1906 körül, valamint Árpád is Béla fiával.

Zsigmond (sz. Aradon 1808, megh. Bécsben 1892), az oraviczai bányák főigazgatója (neje Veszely Auguszta (sz. 1817, megh. 1891. Bécsben. Esk. 1836.). Gyermekeik: *Eszter*, ki a 70-es évek végén halt meg, *Ilona* (szül. 1838, férje: rosenheimi Hehn János őrnagy), *Árpád* (szül. 1840, megh. 19 Bp.), a magyaróvári g. ak. igazgatója (felesége cserszegi Csesznák Olga esk. 1874), *Béla* (szül. 1853. Oravicza), erdőfelügyelő, *Géza* (kivándorolt Amerikába) és *Mária* (férj. Vendörfer Nándor honvédőrnagy, Pozsonyban éltek).

Ilonának (Hehn Jánosné) Elsa leánya korán meghalt, Olga leánya, dr. Haas Ritt. v. Woerz Medizanalrath özvegye.

Árpád gyermekei voltak: *Mária* (szül. 1876-ban), Károly Rezső földm. min. tan. felesége (négy leánya maradt). *Béla* (szül. 1882 Keszthelyen, megh. 1918-ban a háboruban szerzett betegsége következtében), felesége Molnár Vilma, három fia maradt és Zsigmond (szül. 1885-ben, Magyaróváron, elesett a világháborúban).

Bélának (szül. 1853, megh. 1927), volt alsólendvai erdőfelügyelő gyermekei: *Margit* (szül. 1881, aug. 27. Resicabányán, Piacek János özvegye, esk. 1893.), Jolán (sz. 1882. jul. 18. Kismartonban) és Stefánia (sz. u. o. 1889. III. 14).

Ugyancsak a család Gergely-ágából erednek néhai Balás Anzelmnek, ki néhai Balás Ignác és ináncsi Ebeczky Éva leányát vette nőül, az utódai. Tudtommal két fia volt, mindketten az erdészeti pályára léptek. Az egyik fia Vincze Apatinban volt erdészeti felügyelő. Több gyermeke volt: Tihamér, Ervin, Margit, Edit és még más leánygyermekei is, kik közül Tihamér és a többiek már elhaltak. Vincze testvérének, tehát Anzelm másik fiának fiai Hugó, Imre és még két leánytestvére Selmecebányán

éltek özvegy anyjukkal. Hugó Selmezbánya tiszti ügyésze és ügyvéd volt, Imre szintén ügyvéd s utóbbi Kékkőre költözött.

Tudtommal ugyancsak a Gergely-ágból ered Ignác, volt gyöngyösi ügyvédnek családja, kinek fia Zoltán bankigazgatói állásban volt Budapesten.

A Gergely-ágból ered még egy néhai Balás Imre ága. Ezt az Imrét, kinek apja — úgy tudom — Antal (»Gazsi Antal«) volt, Gazsi Imrének nevezték Sipeken, mert nagyapja (?) Gáspár volt. Felesége Vincze Emera (?). A hatvanas és hetvenes években tönkrement s birtokát elárverezték. Több fia maradt: Berta, Zoltán, Dezső. Az előbbieket kis birtokos sorban Sipeken élnek. Dezső Szügyben volt körjegyző, felesége Salamon leány, egyetlen leányát Morvay György berki birtokos vette el. Zoltánnak több fia él kisgazdasorban. Ugyancsak Sipeken élnek még már régebb idő óta teljesen elszegényedett törpebirtokosokként B. Gábor fiai, illetőleg unokái, kiknek közelebbi leszármazását, illetőleg bekapcsolódását nem tudom megadni.

VII. Az István-ág.

1. A család István-ága, mint már többször említettem Istvántól B. Mihály és Bibithi Horváth Katalin fiától és Gergelynek (a Gergely-ág ősének) édes testvérétől származik. (Lásd a VII. a), b) táblákat.) Meghalt a rimóczi a. k. szerint 1746. okt. 11-én, 85 éves korában, tehát 1661-ben születhetett.

Istvánnak a sipeki adománylevélben Mihály, István és Imre fiai vannak említve, de volt ezenkívül egy Zsigmond nevű fia is, ki azonban szerzetes lett s így az osztályban nem szerepel.

Ez a *Mihály* tehát B. (I.) Mihály és bibithi Horváth Katalin unokája, a rimóci aanyakönyv szerint 1748. június 8-án halt meg 53 éves korában, tehát 1695-ben születhetett. Elhalálozási bejegyzéséből tűnik ki, hogy volt egy Zsigmond nevű testvére is, ki szécsényi quardián és plébános volt. (»1748.—8 juni. Sepultus est Generosus Dominus Michael Balás de Sipek, filius Senioris Stephani condam Balás de dicta Sipek ad neocreatae Ecclesiae Sipekiensis Sanctuarium recte ante portam Sacristiae munitus omnibus Sacramentis Annorum 53 per germanum fratrem suum Sigismundum Balás quardianum Szécsényiesem facultate parochiali.«). Mihály fia *István* aradi kincstári ügyész volt, kinek felesége Klobusiczky Julia volt. Laktak Nagylakon, Arad-megyében, illetőleg ott is. 12, vagy 13 gyermekük született, mint Balás Bélától (volt zalai főispán, szépunokája) hallottam, az életben maradtak közül 3 fiu, u. m. Antal temesvármegyei főjegyző és főszbiró (alispán is?), *István* (1774—1849. nov.) (sirkövén ez áll: megh. 1849. novemberben, 75 éves korában), hosszú időn át Nógrád vármegye főjegyzője és több ízben alispánjelöltje, kinek felesége bonyhádi Perczel Mária (1795—1849. aug.) volt. (Perczel Ignác és szendrői Aszalay Mária leánva, megh. 1849.), *József*, causarum regalium assessor. majd helyettes director Fiumében, majd Temesváron, felesége gyulai Gaal Anna, Julianna férj. okányi Szláv Györgyné (vagy Gyuláné), Teréz, férj. Becsky Antalné, Cziczelle és Franciska (férj. Nagy Ferencné).

Az említett testvérek, illetőleg a köztük említett három fi-testvér közül kettőnek: Istvánnak és Józsefnek leszármazóiról van tudomásom. Istvánnak, Nógrád vármegye főjegyzőjének (ki mindig Sipeken lakott, míg testvérének Józsefnek Legénden jutott ki az osztályrésze) és feleségének Perczel Máriának három gyermeke volt (illetőleg ért el nagykorúságot, mert lehet, hogy több gyermeke is volt), Manó, Izabella és Antal. *Manónak* (1811—59.) felesége Jekelfalussy Margit volt, Jekelfalussy Vincze rimóci plébános nővére, vagy huga, utódok nélkül halt meg (Sipeken Emus urnak nevezték). Ez a Manó volt egyébként apámnak, B. Józsefnek, kit eredetileg Emánuel-Józsefnek kereszteltek a keresztapja. Izabella (szül. Sipeken, 1813—1865, megh. P. Berkiben), Tersztyánszky Zsigmondhoz (megh. 1863.) ment férjhez. Gyermekei voltak Tersztyánszky *István* (szül. 1840.) szécsényi ügyvéd (felesége Lovrich Judit, gyermekei: Kálmán v. belügyi államtitkár, Sára, Gusztáv, István, Borbála megh.), *Dezső* kisvárdai esperes, T. *Mihály* (1844. IX. 21.—1879. VI. 28.) felesége középpiri Piry Etelka, gyermekei T. Kornél (1875.) és Hedvig (1877.) férj. Borsody Sándorné és *Laura* (férj. Sipler Pálné). Harmadik gyermeke *Antal* volt (szül. 1822 Sipeken, megh. 1901. febr. 23-án u. ott), volt, ki hosszú életét Sipeken töltötte el (egyizben a balassagyarmati kerület orsz. képviselője volt) s akihez, mint az általunk szeretett Tóni bácsihoz a gyermekkor kedves emlékei fűznek. Sokáig ő volt családjunk Sipeken lakó nestora, kedves és előzékeny típusa a régi szabásu, de nagyműveltségű és finom modoru úri embernek. Felesége szentimrei Károlyi Irén (esk. 1862.) (szül. 1842, megh. 1913 májusban), apja Károlyi János volt (szül. Pinczen, Losonc mellett, 1811, megh. 1891.), anyja jeszenicei Jankovich Róza, (szül. Szentkirályon, Gömör m., 1824, megh. 1881. Jankovich Antal (1792—1855) és báró Vécsey Elenóra leánya).

Antalnak két gyermeke maradt: Barna (szül. 1864, Sipeken), volt Nógrádv. főszbiró, felsőházi tag, (felesége Pordán Margit, Pordán Imre és Kuchinka Klotild leánya) és Irén, (férj. I. Fábíán Gyuláné, II. hihalmi Harmos Gáborné).

Barna gyermekei: Margit (szül. 1899 aug. 5, Balassagyarton), feleségem (esk. Sipek, 1922. ápril 20), kitől származik István fiam (szül. Budapesten, Baross-utca 27. sz., 1923. február 17) és Antal szül. 1901. Irén gyermekei: Elemér, nógrádmegyei szolgabíró megh. és Sarolta, férj. I. Luby Gézáné, II. Burchard-Belaváry Pálné.

Józsejnek (megh. 1850-ben, B. István és Klobusiczky Julia fiának), aki *causarum regalium assessor*, majd *h. director* volt s felesége gyulai Gaal Anna, G. Mihály és dezseri Bachó Krisztina leánya volt, gyermekei *Szerafin* (1821 ápr. 13.—1896. aug. 13.), férj. gulácsi Farkas Lajosné és *Edvárd* (szül. Temesváron, 1825. márc. 18, megh. 1869. ápr. 4.) voltak. Edvárd felesége Forinyák Hermin (szül. megh. 1864; fia *Béta* (szül. 1863.) igazságügym. osztálytanácsos, később Zalavármegye főispánja, kinek felesége felsőhegyi Dégen Jenny (D. Gusztáv volt pozsonyi jogak. tanár, orsz. képviselő leánya, (szül.). Esk. 1888. május 12. Gyermeük nem született.

2. Istvánnak (1661—1746) az István-ág alapítójának másik fia *Imre* volt, ki a rimóci a. k. szerint 1758. márc. 2-án halt meg Sipeken, 50 éves korában, tehát 1708-ban kellett születnie. Felesége ilinyi Csikány Rozália, fiai: *Mihály* (született 1732. szept. 19. Sipeken) kincstári ügyvéd, felesége Kelemesi Melczer Éva; I. *György*, szül. u. o. 1739. január 29., *József*, szül. 1742. dec. 4 és *László*, szül. Sipeken 1750. szept. 9, megh. u. o. nőtllenül 1791. okt. 14.

Közülök csak Mihály utódairól van tudomásom, Mihály gyermekei voltak: *Nep. János* huszárcapitány, ki Trembinszka Angelika grófnőt vette el Galiciában. *Károly*, kincstári ügyvéd, felesége járdánházi Kovács Magdolna (1797), gyermekeik: *László* szül. megh. Sipeken 1870. Ferenc, Adeodat, Imre, *Agoston* (1803—1861 nov. 7. megh.), helytartótanácsi tisztviselő, 1849. korm. biztos, *György*, *Krisztina*, *Anna*, *Angelika*. A fiugyermekek közül Lászlónak és Ágostonnak maradt családja, György (kit még ismertem) ipolynyéki plébános volt. Lászlóról és Györgyről tudom, hogy a Thereziánumban nevelkedett.

Nep. János és felesége gr. Trembinska Angelika, kinek Lengyelországban, Galiciában több uradalma volt, gyermeük nem lévén, Lászlót fogadták örökbe, aki Lengyelországban is élt és nősült meg (felesége Hollé Dorottya volt Danzigból). Gyermekei is ott születtek. Később valami családi pereskedés miatt lengyelországi ill. galíciai birtokait eladta és Magyarországra költözött vissza, vagyonát pénzben helyezte el és terjedelmes bérletbe is bocsátkozott (Csegén, Hajdu m.) s az akkori viszonyoknak megfelelően nagyobb állattenyésztést is üzött. Így érték a szabadságharc eseményei, melynek folyamán az oroszok marhaállományát élelmezési célokra elkobozták, melyről minden igazolványa a házában megszállott Paskievics hgnek pár soros

írása volt. Minthogy az osztrákok kárát nem akarták megtéríteni, ebben az ügyben többször utazott a szabadságharc után Oroszországba, ahol valami kártérítést kapott. Általában sokat élt külföldön és öregkorában Sipekre jött meghalni. Ott építette a ma is meglevő »László-féle« házat. Apai nagyanyámtól sokat hallottam róla beszélni. László gyermekei: *Vilibald*, szül. 1826. Laskiban (Galicia), megh. 1889. Mátraszöllösön (Nógrád m.) és Eugénia, férj. ináncsi Ebeczky Emilné (esk. 1847.) — *Vilibald* felesége jeszenicei Jankovics Ilona volt, J. Antal gömöri főispán és báró Vécsey Eleonóra leánya. Gyermeük: *Ilona* (szül. Csegén, Hajdu m.) 1856., férje Jankovics Ottó, esk. 1874. és *László* szül. 1860., felesége farkasfalvi Farkas Sarolta (F. Ábrahám és Ragályi Etelka leánya) és *Margit*, ki Koós N. huszárkapitányhoz ment férjhez és korán elhalt. László gyermekei: B. *László* (sz. Mátraszöllösön 1884.), honv. huszár alezredes, *Éva*, (sz. u. o. 1885.) férj. Irsay Györgyné, *Vilibald* (sz. 1886.), gazdasági felügyelő és *Géza* a nemzeti bank tisztviselője szül. 1886. Közülök *Lászlónak* és *Gézának* van családja. László, (kinek felesége Glósz leány, Miskolcra, fia szintén *László* joghallgató. A mátraszöllösi birtokat különben az id. László (sz. 1860.) eladta még a világháboru előtt és Gömörbe költözött.

Ágostonnak (1803—1861. XI. 7.) és nejének lánczi Lánczy Máriának (1811—1874) két iker leánya volt: *Irma* (1843. január 19, megh. 19), férje Dobozy Pál (1838—) Hidasnémetiben. Gyermekeik Dobozy István (felesége Hedry Mária) és *Irma* (?), férj. Hammersberg Lászlóné. A másik leánya *Gizella* (szül. 1843. I. 19. megh.) bizáki Puky Gyulához (Hajdu vm. főispánja, debreceni táblai elnök) ment férjhez. Gyermekeik: Pál, Gyula, Endre (szül. 1871. Abauji alispán s főispán, képviselőh. alelnöke, felesége Lánczy Gizella) és László.

3. Az István-ághoz tartozó *Ignác* és *Márk* családjai az ág ősének I. Istvánnak (1661—1746) II. István nevű fiától kell, hogy származzanak. Ennek a (II.) Istvánnak fia valószínűleg szintén István (III.) volt s felesége talán Gonda (?) leány, unokája pedig az az István (IV.) (szül. 1756 körül), kinek felesége ebeczki Tihanyi Apollónia volt (esküvőjük 1786. febr. 21.). Gyermekeik voltak (többek közt?) János (1794. VI. 26—1796. I. 2.) *Ignác* (szül. Sipeken, 1790 január 11 , megh. u. o.), kinek felesége ináncsi Ebeczky Éva volt és Dániel (szül. 1792. I. 3.), ki valószínűleg fiatalon halt meg és valószínűleg Appollonia, férj.

Ebeczky Imréné is. *Ignác* és Ebeczky Éva gyermekei voltak *Lajos*, aki apjának legéndi birtokát kapta. Leánya: *Jozefa* (Pepi) Koós gutai földbirtokoshoz ment férjhez, *Gyula* (felesége zalukai *Voxith* Horváth Róza) apja sipeki birtokát örökölte a most is meglevő házzal, melyet hitelezője *Deutsch Adolf* (később *Darvas*) szécsényi pénzkölcsönző szerzett meg. Volt egy fia (*Elemér?*) aki korán halt meg és két leánya, kik férjhezmentek, *Borbála* (szül. 1817. VII. 16., megh. 1871. Sipeken), férjezett hihalmi *Harmos Lajosné* és még egy leánya, aki *Balás Anzelm*hez ment férjhez.

Harmos Lajosné, szül. *Balás Borbála* fia volt *H. Albert*, leánya pedig *Harmos Gabriella*, kit *bellusi Baross Ágoston* rárosmulyadi földbirtokos vett el s kinek két gyermeke maradt: *Árpád* volt szécsényi főszolgabíró (felesége *rosenegg* báró *Rosner Elenora*) és *Lenke* férjezett *Harmos Gáborné* (Nógrád vm. főjegyzője, később közigazgatási bir. tanácselnök). *Baross Árpád* gyermekei: *Baross József* Nógrád m. alispánja (felesége *Bende Mária*), *Pál*, közig. bíró, (felesége *Benczur Éva*, gyermekei *Magda*, *Dénes* és *Miklós*) és *Lilly*, férje *Scitovszky Béla* belügymin., gyermekei *Marietta* és *János*). *Harmos Gábornak* és első feleségének gyermekei pedig *Harmos Lenke* (brünni alap. hölgy), *Alfréd* ügyvéd, *Olga*, férj. *Sztrache Gusztávné* és *Lola Okolicsányiné*.

Hihalmi Harmos Lajosné szül. *Balás Borbála* fiának *Harmos Albertnek* (szül. Varsányban 1835, felesége *vatai Wattay Atala*) gyermekei *Iván* (szül. Varsányban 1868) és *Ara* (sz. 1872.) férj. *Majzik Viktorné* voltak.

Balás Anzelm, ki *B. Ignác*nak szintén egyik leányát vette el a *Gergely-ágból* származott. Két fia volt, mind a kettő az erdészeti pályán. Leányai voltak-e, nem tudom. Unokái az egyik fia után *B. Hugó selmeczi tiszti ügyész* és *Imre ügyvéd* (*Kékkő*) s két leány. *Anzelm* másik fiának gyermekei pedig *Tihalmér* megh., *Kassán*, *Ervin* (felesége *Goreczky M.*), *Margit*, *Edith* (több testvér meghalt).

Annak a sipeki *Balás Istvánnak*, kinek felesége *Tihanyi Apollónia* volt, tehát *B. Ignác* apjának ugy hallottam testvére (vagy unokatestvére) volt *B. József*, kinek fia volt *Balás Márkus*, aki Sipeken született (1815 v. 1816.) lakott és gazdálkodott, a jogot az egri joglyceumon végezte s egyidőben a tábi uradalmat bérelte és Sipeken is halt meg. Két felesége volt, az első: *Tormássy Karolin*, a második *Okolicsányi Antonia* (vagy *Amália*). Gyermekei csupán első házasságából születtek, még pedig: *Géza* (fe-

lesége Bolgár Ilona), mint hontmegyei árvaszéki ülnök halt meg gyermekek nélkül, Etelka (mint hajadon halt meg) *Béla* (felesége Dörnhöfer Mária) és *László* szül. Sipeken 1849. okt. 28. endrefalusi körjegyző (felesége Horthy Ilona). Bélának gyermekei: Mária (II.), Béla (felesége Rónai Mária), Margit, Matild és Magda, kik közül Bélának Rónai Máriával kötött házasságából származnak Magda (III.), Béla, Géza és László. Lászlónak és Horthy Ilonának gyermekei pedig *Géza* főgymn. tanár, Balassagyarmaton, (felesége Kiss Etelka) Irma, Irén, és Jolán. Gézának és Kiss Etelkának gyermekei pedig ifj. Géza és Éva.

B. Márkus ágának leszármazására vonatkozólag meg kell azonban jegyezni a következőket: Teljesen kétségtelen az, hogy ez a szűkebb ág a sipeki Balások István-ágához tartozik, vagyis hogy »Márkusék« B. Mihály és Bibithi Horváth Katalin István nevű fiától (1661—1746. X. 11.) erednek. Ugy emlékszem, hogy úgy hallottam valamikor az öregektől, hogy Márkusék az »István-ágon belül Ignácékkal voltak legközelebbi rokonok és eszerint a nevezett Istvánnak, t. i. az István-ág megalapítójának hasonló nevű t. i. István fiától kell származniok. Ellenmond azonban ennek az a körülmény, hogy Márkuséknak Sipeken kb. csak félannyi eredetileg öröklött birtokuk volt, mint Ignácéknak és Antaléknak. Ellenben ugyancsak félannyi birtokuk volt Imre és Csikány Róza leszármazóinak is. Ez a körülmény azt bizonyítaná tehát, hogy a »Márkusék« szintén B. Imre és Csikány Róza leszármazói és az 1661—1746 közt élt I. Istvánnak (II.) István hasonló nevű fiától csupán az »Ignácék«-ága származott volna le.

4. Nagy Ivánnál a családkra vonatkozó különben igen hiányos adatok között (1867. kiadás 109—111 .l.) a következőket olvashatjuk egyebek közt: »E családból való volt Bálint, ki Sipekről Heves megyébe Karácsondra költözött, fia Balás Balázs Atkáron lakott. Utóda Miskolcra szakadt. Péter alezredes volt. Lajos a francia háboruban esett el.«

»Ismét más ágazat a következő: Ferenc 1755, Imre, István Legéndről Gyöngyösre költözött; 1843. május 2-ikán nemességi levelet kap Nógrád vármegyétől.« Családkunk emez ágainak soráról nem tudok számot adni.

Igen sok adat van családkunkról különösen Nógrád vármegye levéltárában és jegyzőkönyveiben. Sajnos a levéltári anyag rendezetlen volta sok nehézséget ad, bár a jegyzőkönyvek és mutatók könnyebben áttekinthetők. Ugy tudom, hogy ezenkívül a váci és garam szt. benedeki káptalani, a szécsényi zárdai

levéltárakban is, stb. stb. Külön feladat volna ezekből az adatokból összeállítani és kiegészíteni az általam közölteket. Sajnos jelenleg nem áll rendelkezésemre az ehhez szükséges idő. Talán valamikor lesz valaki, aki erre vállalkozik.

Ugyhiszem, hogy a további esetleges kutatások szempontjából nem végeztem hiábavaló feladatot, amikor összegyűjtöttem azokat az emlékeket, melyek nagy részét utánam már valószínűleg senkinek sem állott volna módjában megrögzíteni, amelyek t. i. a szétágazásbeli kiindulást világítják és könnyítik meg legalább, mert ezek magyarázata nélkül az anyakönyveknek és levéltári adatoknak ugyanarra vagy ugyanazon nevű családra vonatkozó rengeteg azonos keresztnév között szinte tanácstalanul áll az érdeklődő és másrészt enélkül ugyancsak épen a rengeteg azonos keresztnév miatt, könnyen fordulhatnak elő tévedések vagy helytelen következtetések.

TARTALOM:

I. Bevezetés — — — — —	3 lap
II. Okmányok — — — — —	7 "
III. Elágazás — — — — —	20 "
IV. A Gergely-ág Apai ágon — — — — —	24 "
V. Anyai leszármazásom — — — — —	30 "
VI. A „Miklósok” és a Gergely-ág egyéb tagjai — — — — —	36 "
VII. Az István-ág — — — — —	41 "

OKMÁNYFÉNYKÉPEK:

1. Mátyás Király adománylevele 1470-ből — — — — —	
2. Az 1635-i címerlevél — — — — —	
3. A legéndi adománylevél — — — — —	
4. A sipeki csere- és adománylevél elsőfele — — — — —	
5. A sipeki csere- és adománylevél második fele — — — — —	
Leszármazási táblák — — — — —	

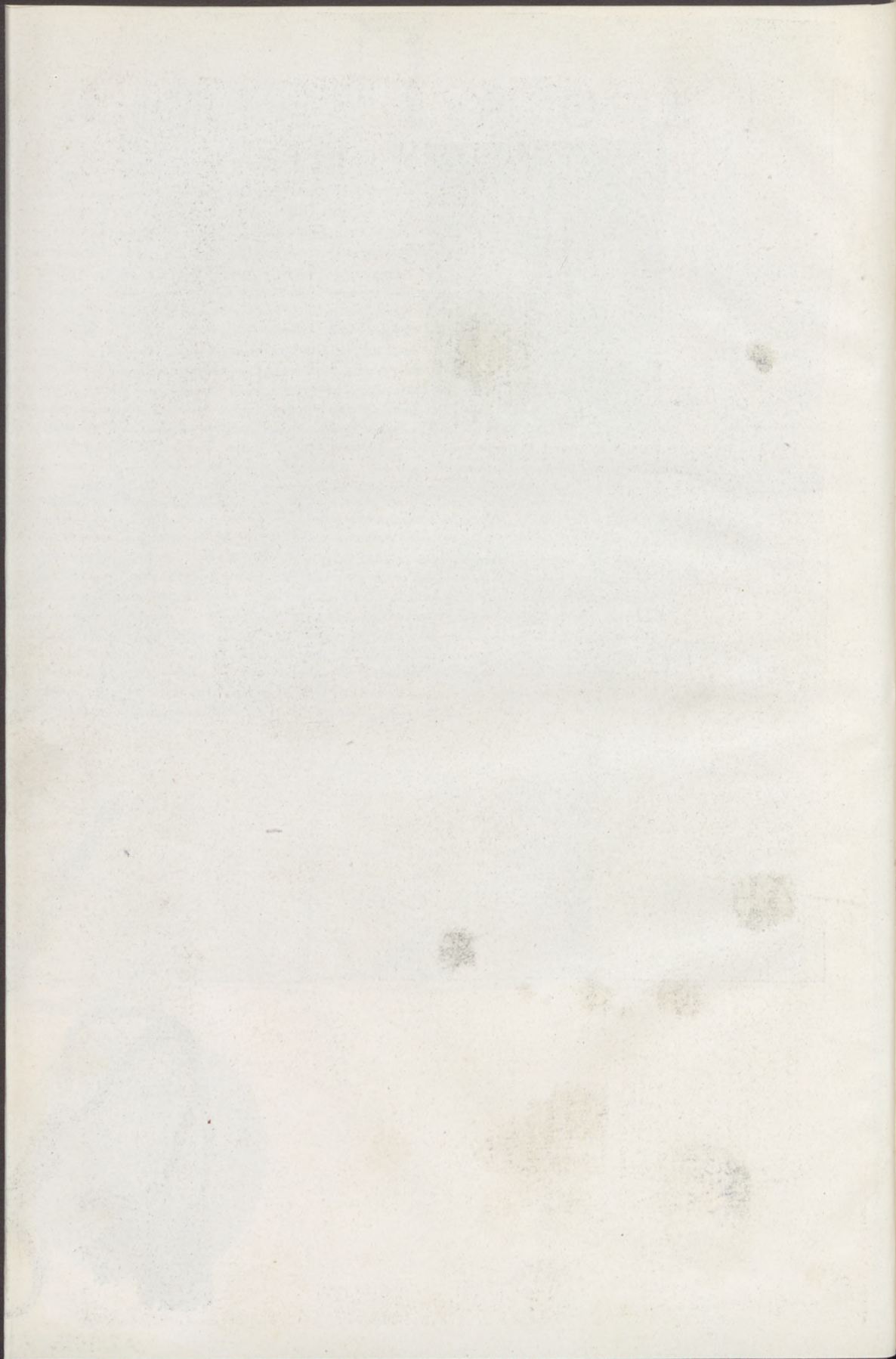

Fragment of text from the adjacent page, including a large, bold letter 'I' and some illegible characters.

Apai leszármazásom

I. Katalin

I. Gergely fel. Afra Katalin

Mihály fel. bibiti Horváth Katalin

id. Gergely szül. 1654 + 1721 V. 18 Sipeben

Márton

v. Mátyás

p. János

v. Ferencz

Péter fel. Pap Erzsébet

Imre fel. Becskereky Erzsébet

sz. 1775 okt. 29

Majerszky Mihály

Gyula Mária

János fel. Majerszky Mária

sz. Sipeben 1761 jul. 2

Vincze János

Vincze Mihály fel. Dobák Éva

sz. Rimoczon 1764 márcz. 14.

esk. Rimoczon 1788. I. 31.

Ístván szül. Sipeben 1784. VIII. 26 felesége Vincze Borbála

sz. Kutasson 1788. X. 16.

Ístván sz. Sipeben 1812. V. 10.

Apr. eskarmazósok

I/b. l. tábla

Odry Mihály
fel: Kovács Ernőné

Odry György fel: Ráboczy Zsu sanna.
szül: Tenbeger 1747 III. 27. + 1796 II. 10.

Bendik Márta
+1808. IV. 12. Köbeszi
Pancsik Mária
+1796 XI. 9. Sirok

Odry József fel: Bendik Julianna
szül: 1778. III. 2. Köbeszi. szül: 1777. II. 23. Sirokon
esb. Köbeszi 1797 I. 25.

pacseri Odry Imre szül: 1800. XI. 5. fel:

Buzetai Ojtich Horváth Rozália
szül: 1795 XII. 26.
esb. Köbesziben 1820. IV. 25.

pacseri Odry Terézia férj: Sipetz Balás Istváné
szül: 1821 V. 28. Köbeszi.

Garamszegi Gézy Sándor

G. Gézy Pal.
Fel: Kovács Julianna

Ojtich Horváth Gábor fel: Garamszegi Gézy Veronika
+1818 J. 18 Köbeszi +1830 XII. 15 Köbeszi

Apai leszármazásom.

I. tábla.

István szül: Sipeben 1822. IV. 10. fel: pasári Odry Terézia szül Köbesziben 1821. V. 28.
esh. Köbesziben 1841. II.

Emanuel József felesége tótlipesei Pajor Ilona szül Kiscsalonyán 1854. VIII. 26.
szül Sipeben 1842. júli 28.
+ Budapesten 1908 júni 30.

Károly szül 1877 I. 4.

Fel: sipeki Balás Margit
szül 1899 B.-gyarmat.

István Károly
szül 1923. II. 17. Bpest.

Cornél szül. 1878. II. 11.
feles. berceli Bereczelly Edith.

ifj Cornél sz. 1909. VII. 3 Bpest
Anna Mária sz. 1913 Bpest

Lenke szül 1883. V. 28
férj. Krúdy Ferenczné

Lola
sz. 1918. Budapest.

Unjai leszármazásom

II. 1. fejelet a kőbír.

Bayerla Zsigmond

B. János - Henrik

Pajor György

Pajor János

Pajor György - Goszthonyi Klára

Pajor Mátyás felesége Ócsai Balogh Réchael

Dacsó István - Simonyi Magdolna

Ócsai Balogh István fel. Dacsó Erzsébet

Ócsai Balogh Gáspár - Madách Zsófia
Sztrégozvai és
Koleszényi

Köhlipcsai Pajor László + Jpolny - Nujérán 1796. XII. 7.

Anyai leszármazásom.

II b tábla.

totlipcsai Pajor László
+ Nője 1796. XII. 7

kiscsalomjai Lovass Terézia
+ Nője 1825. nov. 26.

felőszelényi
Kalmár Mátyás - Szelenyi Maria

j Kalmár Mihály fel. Nagy Erzsébet

totlipcsai Pajor József felesége Jászberényi Kalmár Johanna
szül. 1776. I. 15. sz. Pöstyén [Noorád]
+ Kiscsalomja 1847. szept. 8. + Kiscsalomja 1855. V. 20.
osk. 1816. XI. 14.

totlipcsai Pajor István fel. sipoki Egri Mária
szül. Ipoly-Nyék 1821. V. 24. sz. P. Bakó 1829. XII. 25
+ B-gyarmat 1899 + B-gyarmat 1887. VI. 15.
osk. Kiscsalomja 1850. okt. 6.

sipoki Balás Józsefné szül. t. Pajor Ilona
sz. Kiscsalomja [Montm.] 1854. aug. 26.

gyermekbej. B. Károly. Kornél, Lenke

Anyai lezármazásom

II le kábla.

Egri László - Bakó Mária

Egri Daniel - Dubroviczky Éva

Egri György - Krális Anna

Krális N. Bernsisz lány,

Ruthbay Daniel -

Kalmár Johanna

Ruthbay György - Szmeccsanji Amália,

Szmeccsanji N. - Gaday Klára

Szmeccsanji N. -

Oszkoluczky Borbála

Geday Adám

Egri Gábor szül. p. Bakó 1796. feles. nádorzei és ruthbai Ruthbay Franciska

+ B-gyarmat 1848. nov. 25.

kollipcei Pajor Istváné szül. simonk. Egri Mária sz. p. Bakó 1829. XII. 25.

+ B-gyarmat 1887. júni. 13.

A Pajorok leszármazási táblája

III tábla

Bajerla Zsigmond
említi az 1659-iki nemesi diplomában.

Bajerla János - Henrijz
német birodalmi lovas kapitány.

Pajor György
1659-ben új [magyar] nemességét szerez

János
György Erdélyben
elhunyt.

György Adám
fel. Gosztomji Klára fel. Rudnay Borbála
Rudnay Imre özvegye [Rudnay Imre leánya]

Pál János Mátyás
1 Rajmanus Éva 1 Plathy Éva Ócsai Balogh
2 Diosy Katalin 2 Mosztiecky Rachel
Erzsébet

totlipesei Pajor Mátyás - Ócsai Balogh Rachel

Gáspár
fel Bascay
Borbála

Pál László
1 fel. Plochy lány felesége
2 Szolényi Franciska felesége
Lavass Terézia

József
1776-1841
fel. jászberényi Kalmár Johanna

Katalin
Zwipchlag - Niblos
Lászlóné

István
1821-1899

István +
Ilona
sipebi Balás Józsefné

Károly sz. 1877 Kornél 1878 és Lenke 1883.

A Kiscsalomnyai Louassok családjának aqy tessze:

II. kötet

Louass János

András

Fel. Lenkey Katalin

László

Fel. Onody Krisztina

Sándor

Fel. Knoqjar Zsuzsanna

Terezia

Pajor Lászlóné

Sándor

vele a család
kisebbségi tagjai.

Anna

Cornidesné

Zsuzsanna +

József +

A Teszéry-Demerdy perben való leszármazási tábla.
[Pajor-Lenbey - Napraagi - Szöts - Kürthy - Teszéry]

Teszéri Teszéry Benedek.

Teszéry László

Teszéry István

Teszéry László

Kürthy Ferencz — Teszéry Margit

Kürthy Mihály — Sisáry Orsolya

fegyvernebi Szöts Pöl — Kürthy Margit

Napraagi István — fegyvernebi Szöts Eufrozina

Lenbey Zsigmond — Napraagi Zsuzsanna

Lovass János

Lovass András — Lenbey Katalin

Lovass László — Onody Krisztina

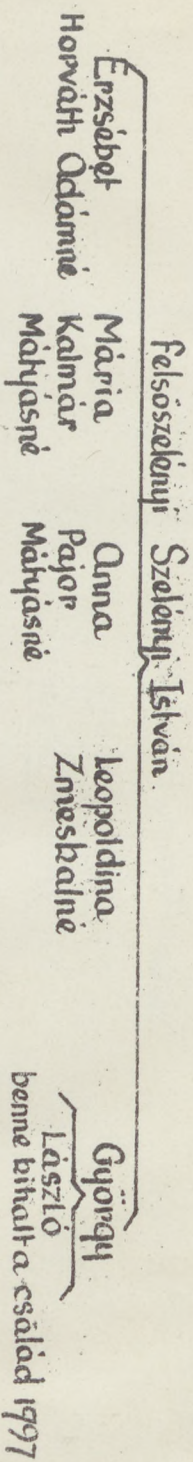
Lovass Sándor — Knoqler Zsuzsanna

bisccsalomjai Lovass Terézia férj. tollipesei Pajor Lászlóné
 + Nyébi 1825 nov. 16. 70 éves korába.

További ágazati tábla [Kalmár - Szelenyi - Madách]

V
tábla

Erzsébet
Horváth Odánné

Mária
Kalmár
Mátyásné

Anna
Pajor
Mátyásné

Leopoldina
Zmeskalné

György
László
benne biharracsalád 1997

Madách Miklós

Madách György - Palásthy Borbála

Madách Miklós - Bossányi Zsófia

Madách Gáspár - Babó Anna

Szelenyi András - Madách Anna

ifj. Szelenyi János

Szelenyi Pál - Balogh Erzsébet

Szelenyi Ishván

Felsőszelenyi Szelenyi Mária férj Kalmár Mátyásné

Andreas Comes Szaladiensis qennit

Stefanum

Nibolaum

Marbo de Olsó Mohora sen L. Kövesd

Joannem Bab de Mohora

Ladislauum de Mohora

Stefanum Bab de Kövesd

Christinam

Thomam, Blasium, Dorotheam, Margaretam, Eleneum.

Nikolaum de Kövesd.

Sophiam Consortem Ladislai Csői.

-folgybarás

VI
Ibriabla

Csöi László és Kövesdy Zsófia

Zsigmond, Margit, Vidéna, Orsolka, Klára, Borbála ferj. Tarsny Jánosné

Anna ferj. Egri Andrásné

Egri András - fel. Pomóthi Almásy Zsuzsanna

István.

András
Diossy Zsófia.

Mária
Dorvas Zsigmondné

Gábor
Mária
Rajcsanyiné

Anna Balogh Miklósné

1Éva
Jeszenszkyne

Gábor
Mihály

2Erzsébet
Székelyné

Pál
András
István

3 János

László

Miklós

Pál

Katalin, Kozma Boldizsárné
Erzsébet, Gelén Ferencz né
Magdolna, Szegedy Jánosné

1Márton

Krisztina ferj.

Balogh Ferencné

Anna ferj.

Urvös Mihályné

József

Borbála

Loszkary Ráine

2. Borbála

Kornóth Mihályné

Anna

Juliana

János

Odám

Márton

3 László

Babó Mária

András

Daniel fel.

Dubravichy

Eva

3László

4 Zsuzsanna

Szilóssy Adámné

Adám

László

Sándor

János

Zsuzsanna

Ruby Lászlóné

György

István fel: Éva
Bakalar Anna

2 Márton

5 Julianna.

a) Ráboczy Adámné
b) Bene Gaborné.

Ráboczy Antal
Bene Benedek

6 Mária

Divinyi Istvánné

GyMária
Verecs Gaborné

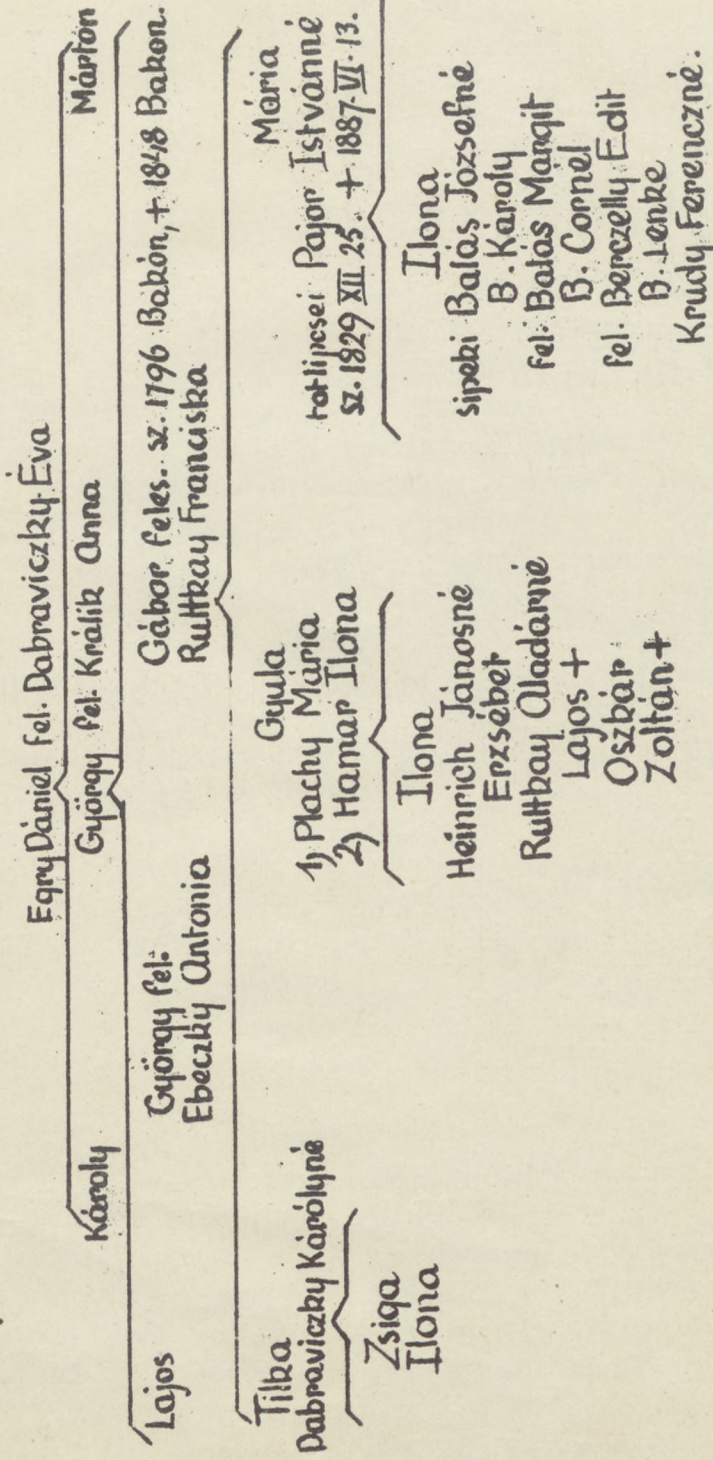
b) Gábor, c) Veronika

Folytatás

VI. tábla

Egry Dániel és Dabraciczky Éva leszármazói pedig:

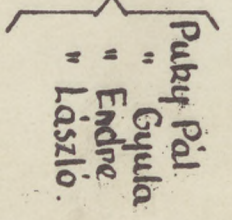
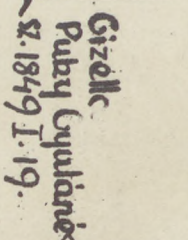
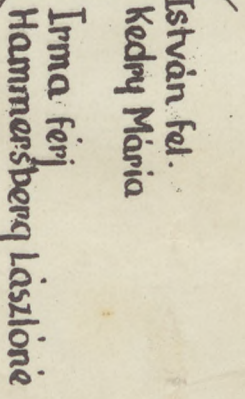
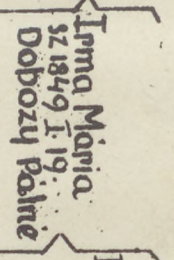
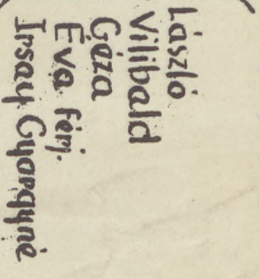
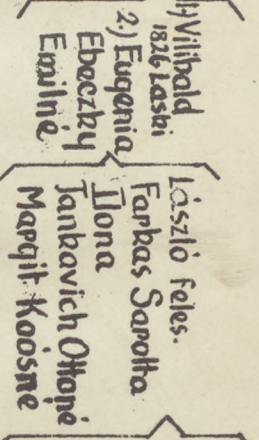
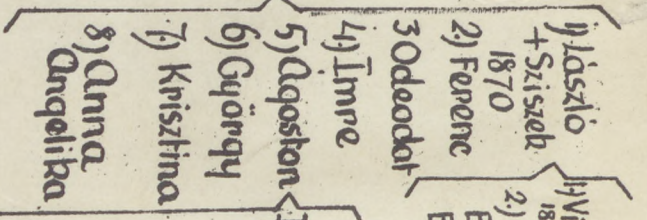
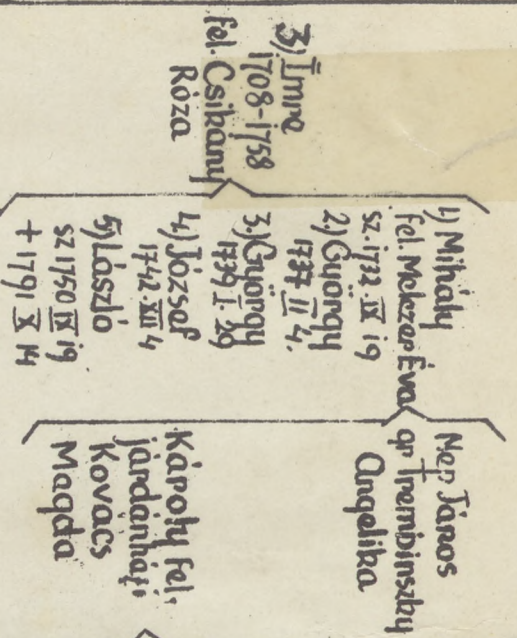

Iskria sz. ill. + 174/3. opt. II. 85. éves bandban

Földlakás

VIII
Lakás

István sz 1661 + 1746

4. Zsigmond ferenczendi
szerzetes, szacsényi gyaradon

